

94
X 30

94(575.1)

ЖАҲОН ИҚТИСОДИЁТИ ВА ДИПЛОМАТИЯ УНИВЕРСИТЕТИ

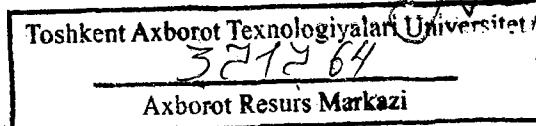
ЎЗБЕКИСТОН ТАРИХИ

(жадвал ва чизмаларда)

I, II ва III қисмлар

2032433

Ўзбекистон
тариҳи
коғи-си
мурожу

ТОШКЕНТ – 2007

42637

941575.1(045.8)
Сборник №8

Жаҳон иқтисодиёти ва дипломатия университети Ўқув-услубий кенгаши
томонидан тасдиқланган

*JID Uning 15 yilgiga
bag'ishlanadi*

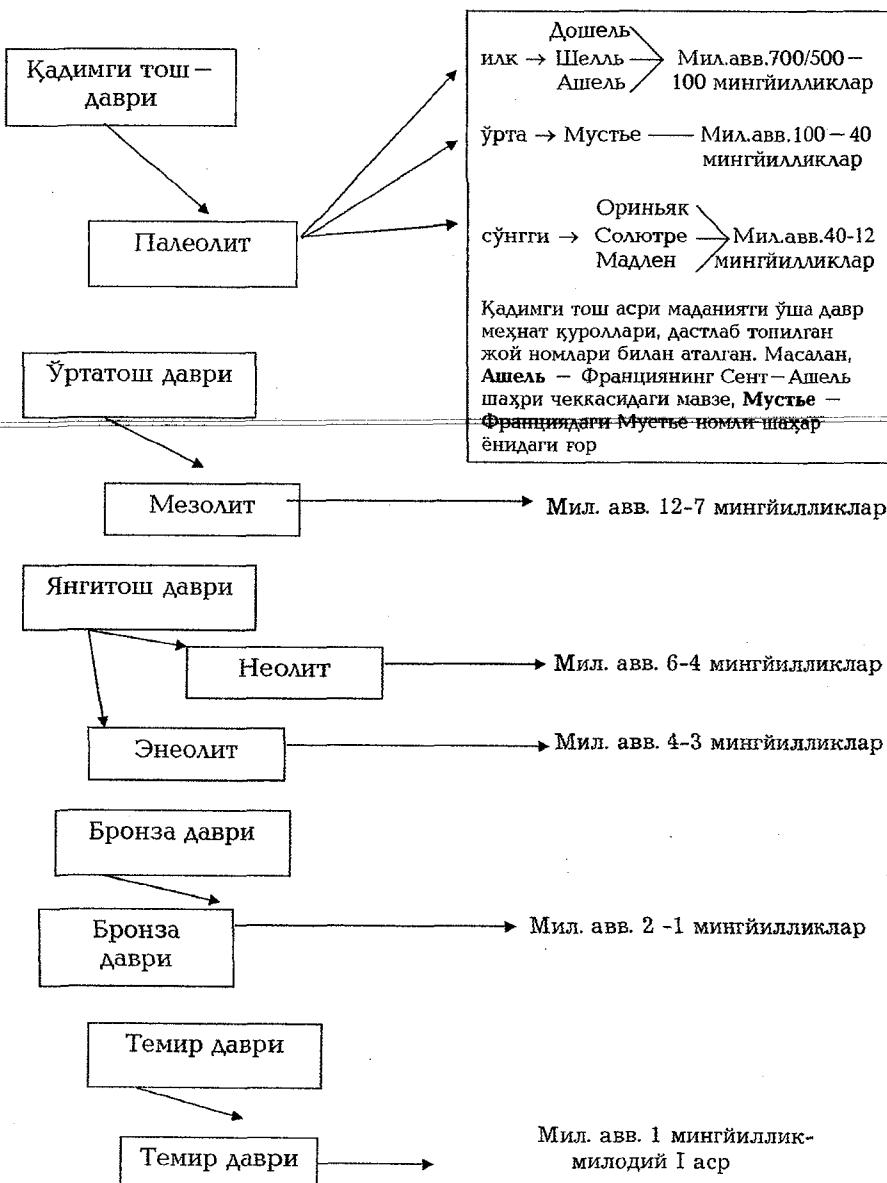
Тузувчи-муаллиф:	Ҳасанова Мавлуда Ботирилиевна – “Ижтимоий-гуманитар фанлар” кафедрасининг доценти, тарих фанлари номзоди.
Тақризчилар:	Аззамова Гулчеҳра Азизовна – ЎзРФА Тарих институти етакчи илмий ходими, тарих фанлари доктори. Фармонов Раҳмон Фармонович – “Ижтимоий-гуманитар фанлар” кафедраси мудири, тарих фанлари доктори, профессор. Ҳабибуллаев Нозим Насибуллаевич – тарих фанлари номзоди, доцент.

Ушбу қўлланмада «Ўзбекистон тарихи» курси бўйича асосий
маълумотлар қисқа ва содда шаклда берилган. Қўлланма турли
жадвал ва чизмалардан иборат бўлиб, дастурнинг энг қулай тарзда
ўзлаштирилишига имкон яратади.

Олий ўқув юртлари талабалари ва барча қизиққанларга тавсия
этиласди.

I ҚИСМ.

ҚАДИМГИ ЖАМИЯТНИ ТАХМИНАН ДАВРЛАШТИРИШ ЧИЗМАСИ

Табиий-иқлимий омил: ер магнит майдонининг «Гарбга силжиши» ва қутбларнинг ўзгариши натижасида голоценада иқлим ўзгаради, бу эса миграцияга ва турмуш шароитларининг ўзгаришига олиб келади.

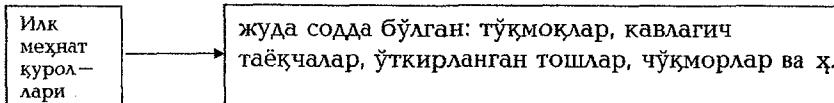
ИЛК ПАЛЕОЛИТ

Мил. авв. 700/500-100 мингийилликлар

Ер юзидаги илк одамлар

←	↓	↓	↓	→
Шарқий Африка дараси Олдувай даrasи ↓ Презинкантроп ва зинжантроп (2 млн. 400 минг йил – 1 млн. 400 минг йил – ривожла-нишнинг боши берк бўйини)	Жанубий Африка ↓ австралопитеқ - 1 млн. йилдан ортиқ вақт илгари	Индонезиянинг Ява о-Кендуңг-Броус дарёси кирғозида ↓ питекантроп – тахминан милод. авв. 1 млн. йил	Шарқий Хитой (Чжоукваутян тери) ↓ синантроп – милод. авв. 700-600 мингийилликлар	Ўрта Осиё Фаргона водийесидаги Селенгур манзилгоҳи 500-100 мингийилликлар

Энг қадимги одамлар инсоният эволюциясининг турли погоналарини ўз қиёфаларида намоён этганлар. Улар қадларини тик тутиб юрганлар, меҳнат қуролларини ясашни ва ишлатишни билганлар.

Қадимги машғулотлар:

Одамзот табиат унга нимани инъом қилса, шундан фойдаланган, шунинг учун одамларнинг энг қадимти машғулоти – **термачилик** ва **овчилик** – «ўзлаштирувчи ҳўжалик» деб номланади.

! Одамнинг қурол ясай олиш қобилияти унга ҳайвонлар оламидан ажralиб чиқишида ёрдам берди.

Қадимги одамлар ибтидоий жамоа → Ибтидоий тузум–бу инсоният тарихидаги дастлабки давр бўлиб, унда барча меҳнат қуроллари умумий ҳисблangan, одамлар биргалашиб иш юриттнлар ва тенглик мавжуд бўлган

Бу даврда ер юзини тўрт марта муз босади, шу жумладан қуйи палеолит даврида ер юзини уч марта муз босади, шунинг учун ҳам қуйи палеолит даври шартли равишда дошель, шель ва ашель даврларига бўлинади; тўртинчи марта ер юзини юқори палеолит даврида муз босади; мусте – ўрта палеолит даври эса ер юзини муз босини ўртасидаги навбатдаги оралиқ даврdir. Табиий-иқлимий омилнинг ўзгариши инсоннинг унга мослашишига, сўнг эса ирқларнинг шаклланишига олиб келди

Одамларнинг янги турмуш шароитларига мослашиши (ўсимлик ва ҳайвонот оламининг ўзгариши) янги ҳудудларнинг ўзлаштирилишига, янги меҳнат фаолияти турларининг пайдо бўлишига олиб келади

Буларнинг ҳаммаси биргаликда инсоннинг ташки қиёфаси ва руҳиятининг янада ривожланишига сабаб бўлди

ЎРТА ПАЛЕОЛИТ (мустъе) (Мил. авв. 100-40 мингийилликлар)

Бу даврда яшаган одамларни «неандерталлар» деб атаганлар (уларнинг сяк қолдиқлари дастлаб Германиянинг Неандертал водийсидан топилгани учун шу жой номи билан аталган)

Ўзбекистон ҳудудида мазкур даврга мансуб машҳур
манзилгоҳ – Тешиктош гори топилган

Кўлбулон, Обираҳмат, Бўёсув, Қончигай, Қайроқум, Учтут, Вауш, Иджонт, Қизил – Нур ғ манзилгоҳларининг қуий қатламлари ва бошқалар. Селенгур манзилгоҳининг энг юқори чегараси, Хўжакентнинг қуий қатламлари ҳам мана шу даврга мансубдир.

Ибтидоий тўда бўлиб яшаганлар

Неандертал одами

яшаш учун табиий горларни ўзлаштирган.	қуийидаги меҳнат қуролларини ясаган: - чопқи, учли наизалар - йўниш техникасини қўллаган, бунда учбурчак <u>пластиналар</u> қирғичлар ясаш учун хом ашё бўлиб хизмат килган.	ҳайвон терисидан кийим-кечаклар тайёрлаган.	оловдан фойдаланган.	йирик ҳайвонларни овлаган, термачилик билан шуғулланган
--	--	---	----------------------	---

Мустъе даврида

- диний тасаввурлар куртак ота бошлаган
- ўлганлар «ухлаётган одам» ҳолатида дафн этила бошланган
- ҳайвонларнинг қозиқтишлидан тақинчоқлар ясала бошланган.

Неандертал одами ҳозирги замон одамининг шаклланишида ўтиш босқичи бўлиб хизмат қилган, унинг оёқлари ва елкаси тўғри бўлган, пешонаси ва пастки жаги бўртиб турган.

Бугунги кунда кўпгина олимларнинг фикрича, палеолит икки қисмга: «икки сакраш назарияси»га мувофиқ «қуий» ва «юқори» қисмларга бўлинади, «ўрта» палеолит эса «қуий» палеолитнинг яқунловчи босқичи ҳисобланади.

ЮҚОРИ ПАЛЕОЛИТ (сўнгти) (Мил. авв. 40-12 мингйилликлар)

Бу даврда яшаган кроманьон одами (Франциянинг Кро-Маньон горидан топилгани учун) «неантроп», яъни «янги одам», худди шунингдек бундан олдинги давр одами - «*homo habilis*» - «омилкор одам»дан фарқли ўлароқ, «*Homo Hapiens*» - ақл-идрокли одам деб аталади.

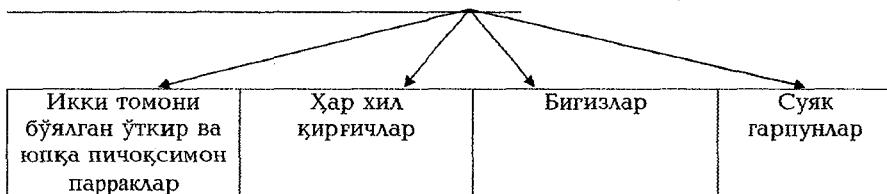
Одамнинг ҳозирги қиёфаси шаклланади.

- қош устидаги бўртиб турган мушаклар йўқолади
- пешона ва пастки жаги шаклланади
- ҳаракатлари енгиллашади ва тезлашади
- қўйллари такомиллашади
- нисбатан нозик меҳнат қуролларини ясайди

Янги пайдо бўлган «сиқиши» техникаси ёрдамида хилма-хил меҳнат қуроллари учун қолиплар ясалган. «Пичоқсимон парраклар» шулар жумласидан бўлиб, улардан қуийидагиларни тайёрлаш мумкин бўлган:

Мураккаб меҳнат қуроллари

Бу даврнинг одами яшаган
манзилгоҳлар Ўзбекистон ва ўрта
Осиёнинг барча ҳудудларида топилган

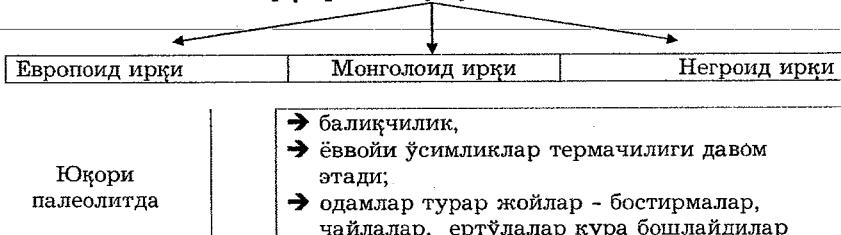

Бўзсув, Кўлбулоқ, Оқтош, Иджонт ва Учтутдаги «кўп қатламли» эски манзилгоҳларда ҳам одамлар яшашда давом этталар. Хўжакент, Обираҳмат, Самарқанд ва бошқа жойларда одамлар яшайдиган янги манзилгоҳлар вужудга келган.

Маданий қатлам – барча қадимги манзилгоҳлар жойлашган, инсон фаолиятининг излари – меҳнат қуроллари, гулханлар, озиқ-овқат қолдиқлари – суюклар, чиганоқлар ва ҳоказолар қолган ер қатламининг археологияда қабул қилинган номи.

Бу даврда турли табиий-икълимий минтақаларга одамнинг мослашиши натижасида асосий ирқлар вужудга келган, зотан, Юқори палеолит даврида Ер курраси деярли тўйлик ўзлаштирилган.

Инсоният ирқларининг вужудга келиши:

Навбатдаги музлашнинг (жами 5 марта бўлган, шулардан 4 таси палеолит даврида) тугаши қадимги одам ҳаётининг тўла ўзгаришига олиб келади – бу давр мезолит деб аталади.
(Ҳар бир музлаш даври бир неча юз минг йил давом этган, музлашлар орасидаги даврлар тахминан 200 минг йилга чўзилган. Охириги музлаш даври тахминан милоддан аввалги 15-12 мингйилликда яқунланган)

**Мезолит (ўрта тош даври)
(Мил. авв. 12-7 мингийилликлар)**

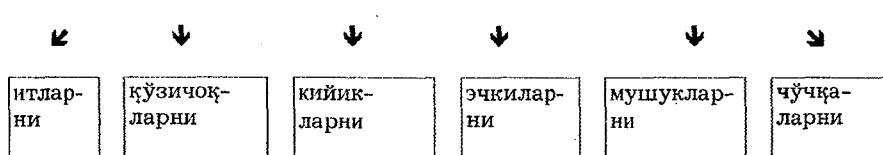
Даврнинг энг муҳим кашфиётлари

Геометрик микролитлардан фойдаланишининг янги технологияси ва «ичқуимали техника» вужудга келди, яъни асос – сук, ёғоч пазларга қўйилиб, устидан асфальт, мум қўйилган майдада (учбурчак, тўртбурчак) қатламлар билан тўлдирилди. Бундай меҳнат қуроллари кўп функцияли бўлиб, уларни узоқ вақт ишлатиш мумкин, яъни яхлит тош парчасидан пичоқ ёки кескич ясагандан кўра, сук ёки ёғочни асос қилиб олиб, унинг устидан кремний қўйган маъқул^{*}.

- Таркибий меҳнат қуроллари**
- ➔ чопқичга даста уланиб – болта ясалади.
 - ➔ ўткир учлар дараҳт шоҳлари билан бирлашгач, отар найзага айланади.
 - ➔ ўқ-ёй (камон) тайёрланади.

Шунинг учун ҳам якка овчиларниң аҳамияти ортди, бироқ жамоа бўлиб ов қилиш ўзгарган кўринишда (ҳайвонни кўплашиб қувиш) сақланиб қолди, чунки муз даври ўтиб, озиқ-овқат маҳсулотларини узоқ сақлашнинг иложи бўлмай қолди, бунинг устига, йирик ҳайвонлар – мамонтлар қирилиб кетди, майдада ҳайвонларни эса бошқа усуулларда ов қилиш маъқуллиги аён бўлиб қолди.

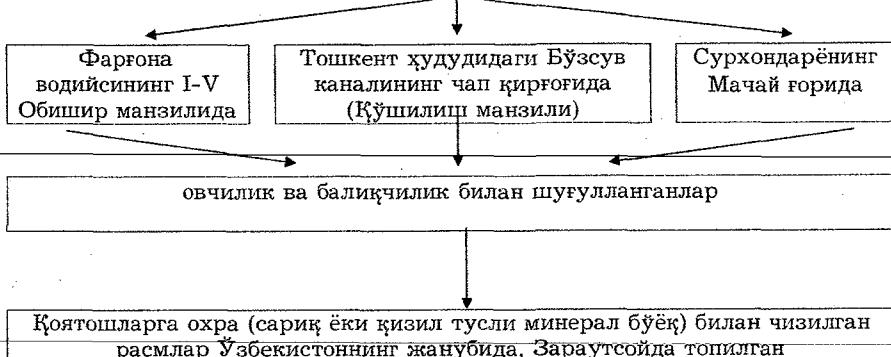
Одам ҳайвонларни қўлга ўргата бошлади

**Одамлар деярли бутун
Ўрта Осиё ҳудуди бўйлаб жойлаша бошладилар.**

* Шунинг учун ҳам мезолит даврига мансуб қўналгаларда меҳнат қуроллари палеолит даври ёдгорликларига нисбатан камроқ учрайди, яъни вақтдан янада самарали фойдаланилади.

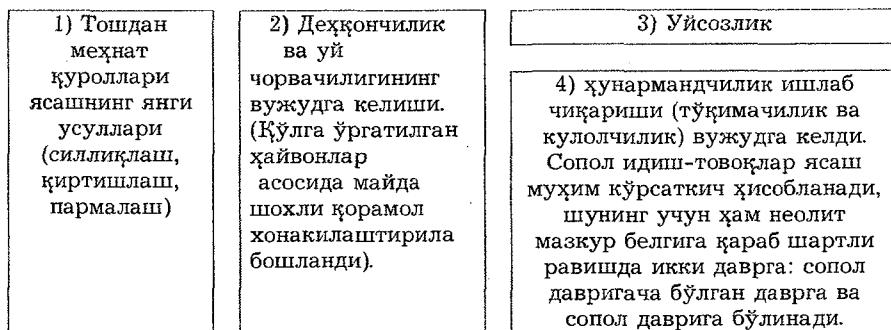
Мезолит даврининг фанга маълум бўлган ёдгорликлари:

Мезолит даврида тарихнинг биринчи қонуни амал қиласи - Ер куррасида турмуш шароитларининг ҳар хиллиги тарихий тараққиётнинг ҳар хил кечишига олиб келади (бир пайтнинг ўзида турли даражада ривожланган маданиятлар мавжуд бўлади).

НЕОЛИТ ДАВРИ (янгитош даври) (Мил. авв. 6-4 мингйилликлар)

Бу давр ўзлаштириш хўжалигидан ишлаб чиқариш хўжалигига - дехқончилик ва чорвачиликка ўтиш даври бўлиб, у «неолит давридаги техникавий инқиlob» тушунчасига бирлаштирилган қуйидаги хусусиятлари билан таърифланади

5) Ҳаётнинг янги ижтимоий тартиби – уруғчилик жамияти юзага келди. Уруғга аёл – онанинг бошчилик қылғаны даврга «матриархат», яъни «она уруги даври» деб ном бериш учун асос бўлди.

Бу сабабларнинг барчаси қўшилиб, ер юзида биринчи демографик портлашга олиб келди (иккинчи демографик портлаш- XX асрнинг охири – XXI асрнинг бошида содир бўлмоқда)

Неолит
даврида → ўтроқ ҳаёт тарзига ўтилди, яъни уруг жамоаларининг ўтроқ манзилгоҳлари вужудга келди.

Неолит даврида она уруги – Матриархат ўз тараққиётининг бир нечта босқичини босиб ўтди, бу пировард натижада жуфт оиласнинг вужудга келишига олиб келди.

Неолит даврига ва бундан кейинги бошқа даврларга ўтиш Ер куррасининг турли қисемларида турли даврларда ҳар бир минтақанинг табиий-иқлимий шароитларига қараб, тарихнинг асосий қонунига мувофиқ амалга ошиди, бунда ҳар бир кейинги давр ўзидан олдинги даврдан қисқароқ бўлди, яъни «замонда ривожланиш суръатларининг жадаллашиш» қонуни амал қила бошлади.

Үрта Осиёда уч хил маданият тарқалди:

Жойтун маданияти – Ўрта Осиёда биринчи сунъий сүғорини тизимиға асосланган энг қадимги дәхқончилик маданияти (Туркманистон жануби, мил. авв. 6-5 мингйилликлар), шунингдек Чўпонтепа, Чагаллитепа, Бами ва бошқалар.	Калтамиңор маданияти – унда одамлар овчиллик ва балиқчиликдан ташқари, Амударёning қўйи оқимидан вақтингча қазилган ариқлар ёрдамида сув олиб, дәхқончилик билан ҳам шуғулланганлар (мил. авв. 5 мингйиллик охири – 4 мингйиллик бошлари	Ҳисор маданияти – Ҳисор воҳасида тарқалган маданият бўлиб, бўёқсиз ишлаб чиқариш сифатида таърифланади ва қадимги тош асри даражасига кўпроқ мос келади, яъни нисбатан архаик маданият.
--	--	---

ЭНЕОЛИТ ДАВРИ (мис-тош асри) (Мил. авв. 4-3 мингйилликлар)

Тош қуроллари билан бирга миснинг ишлатилган даври энеолит деб аталади.

Ибтидоий жамоаларда меҳнат қуроллари ва безаклари мисдан тайёрланана бошланди	<ul style="list-style-type: none"> ⇒ пичоқлар ⇒ бигизлар ⇒ игналар ⇒ болталар ⇒ билакузуклар ⇒ маржонлар ⇒ зирақлар ва ҳоказо
---	--

Аммо тош барибир меҳнат қуроллари тайёрлашда асосий хом ашё сифатида қолади, чунки мис етарлича қаттиқ эмасди.

Яққол ўзгаришлар намоён бўлади

Бу даврда қабилалар мисни әритиши үшін қайноқ ҳолида ишлов бериш имкониятiga әзілар

Энеолит
даврининг
хусусиятлари

- ⇒ деҳқончилликнинг тоголди жойларида пайдо бўлиши
- ⇒ қадимги одамнинг – ёввойи ўсимликлар эҳтимолий теримидан, керакли бошоқли ўсимликларни парвариши қилишига ўтиш даври
- ⇒ аҳоли йирик уй ҳайвонларини қўпайтириш билан шуғулланади (сигирлар, отлар, туялар)

Чорвачилик фақатгина сут ва гўшт маҳсулотини бермасдан, балки деҳқончилликнинг самарали ривожланишига ҳам имкон яратган

Энеолит даврида әрқаклар қабилаларда етакчилик мавқеини
эгаллай бошладилар

БРОНЗА ДАВРИ (Мил. авв. 2-1 мингйиллiliklar)

Бронза даври бир вақтнинг ўзида тош даврининг давоми ҳамдир.

Бронза ихтироси – буюк
маданий-хўжалик қашфиёти

Шу сабабдан ундан
фойдаланиш соҳалари
кенгаяди

- ⇒ меҳнат қуроллари
- ⇒ уй-рўзгор буюмлари
- ⇒ қуроллар мукаммаллаштирилди

Бронза даври қуйидагилар билан
таърифланади:

ишлаб чиқарувчи хўжаликнинг мустақил соҳаси бўлган яйловдаги
чорвачиликнинг вужудга келиши натижасида
қуйидагилар содир бўлди:

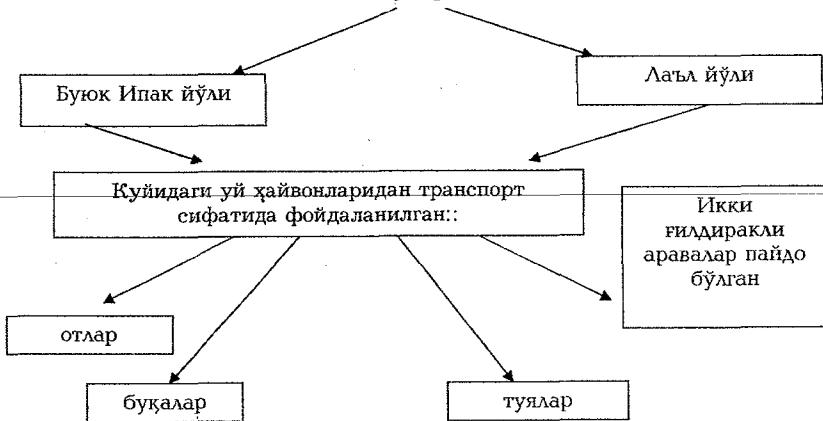
1. Меҳнатнинг биринчи ижтимоий тақсимланишиши (чорвачилик уй)	2. Қўшимча маҳсулотнинг пайдо бўлиши савдо-айирбошлаш	3. Аҳолининг «яшашга яроқли» ҳудудларни жадал ўзлаштириши ва уларга келиб жойлашиши натижасида «ҳаёт майдони»ни сақлаш ва назорат қилишга зарурат туғилди, бу эса маҳаллий ҳарбий тўқнашувларга олиб
чорвачилигига эга бўлган дәхқончиликдан ажралиб чиқади).	муносабатларини вужудга келтирди.	келди, натижада қабилаларнинг иттифоқлари вужудга келди, эркакларнинг роли кескин ортди, қабила оқсоқоллари, одатда, бир онадан туғилган икки ака-ука бири – ҳарбий тўқнашувлар пайтида, иккинчиси – тинчлик пайтида оқсоқол вазифасини бажара бошладилар.

Натижада минтақалараро айирбошлаш жараёни кучанди

Иқтисодий жиҳатдан турли вилоятларни боғловчи йўллар вужудга келади

булар:

Шундай қилиб, хўжаликнинг асоси чорвачилик ва дәхқончилик бўлиб қолади

Оқибатда:

кўшимча маҳсулот
пайдо бўлади

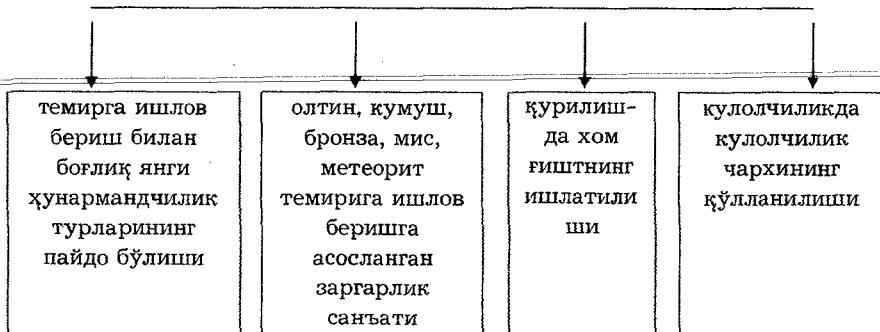

Бу нарса уруғлар, қабила-
ларнинг ўзаро айрбошлиш
муносабатларига олиб келади

Иқтисодий, маданий, этник
алоқалар ўрнатилади

Даврнинг йирик қашфиётлари:

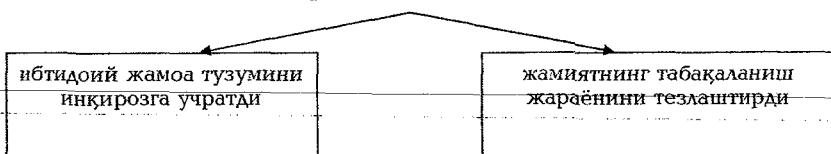
Бу давр одатда «дастлабки шаҳар тамаддуни»га оид деб топилади, чунки бу даврда бўлгуси шаҳар белгиларига эга бўлган девор билан ўралган қишлоқлар – Сополлитепа, Жарқўтон (ўзбекистоннинг жанубида) пайдо бўлган.

ТЕМИР ДАВРИ

(Мил. ава. 1 мингийилликдан синфлар ва давлатлар ташкил томтунга қадар)

Темирнинг қўлланилиши - ибтидоий жамоа
тарихидаги катта ҳодиса

Темирнинг пайдо бўлиши

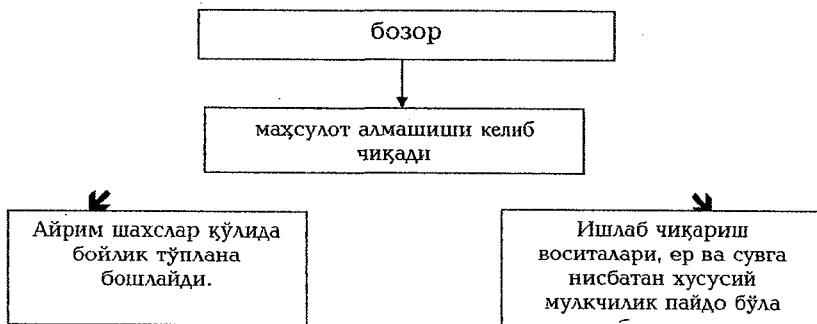

Инсоннинг темир билан танишиши шартли равишда
икки даврга бўлинади:

пуфлаб қўйиш усулида темир олинади, бироқ бундай буюмлар бронза билан рақобатлаша олмайди (бундай темирдан заргарлик санъатида, баъзан тилла ёки кумуш тақинчоқларга ўрнатмалар сифатида фойдаланиш мумкин эди).

темирни оловда тоблаш, яъни пўлат қўйиш усули кашф этилганидан сўнг темирдан ясалган буюмлар рақобатбардош бўлиб қолди, чунки темир рудаси (мис ва бронзадан фарқли ўлароқ) ҳамма ерда бор эди; бронза темирдан пишиқлигига қарамай, хўжаликда ва ҳарбий соҳада темирдан кенг фойдаланила бошланди, бу жамиятнинг табақаланишига ва пировард натижада давлатчиликнинг вужудга келишига кўмаклашади.

Бу даврда шаҳарнинг асосий хусусиятларидан бирі пайдо бўлади:

Давлат вужуддага келади

ИБТИДОЙ ДАВРДАГИ

АРХЕОЛОГИК МАДАНИЯТЛАР*

Жойтун маданияти
(мил. авв. VI-V мингйилликлар)	⇒	ўрта Осиёда (Жанубий Туркманистон) зироатчилик ривожига асос солган қадимги маданият.
Калтаминон маданияти (мил. авв. V мингйилликнинг охири – IV мингйилликнинг боши)	⇒	Жанубий Орол бўйидаги қадимги овчи ва балиқчиларнинг неолит даври маданияти.
Замонбобо маданияти (мил. авв. II мингйилликнинг боши)	⇒	Бухоро вилояти, Зарафшон воҳасидаги қадимги дәҳқонлар маданияти
Саразм маданияти (мил. авв. II мингйилликнинг боши)	⇒	Тожикистондаги Энеолит ва бронза даври зироатчиларининг милоддан аввалги 3-2 мингйилликларга доир манзили.
Тозабогёб маданияти (мил. авв. II	⇒	Амударё қўйи оқими ерларида

Бир даврга тегишли археологик ёдгорликларнинг умумий хусусиятларини англатадиган тушунча.

мингйилликнинг 2 ярми)

истиқомат қылган зироатчи ва
чорвадор қабилалар маданияти.

Чуст маданияти (мил. авв. II
мингйилликнинг охири – I
мингйилликнинг боши)

⇒ қадим зироатчиларнинг бронза
даври охирида Фаргона
водийсидаги манзиллари (Чуст,
Далварзинтепа, Ашқалтепа,
Чимбой).

Амиробод маданияти (мил. авв. I
мингйилликнинг боши)

⇒ Қадимги Хоразм ҳудудида сўнгти
бронза ва темир асрига ўтиши
даврида шаклланган зироатчилар
маданияти. Бу қабилаларга
сугориш усули маълум бўлган.

Бурғулик маданияти

⇒ Тошкент воҳасидаги Чуст
маданиятига яқин манзил.
Аҳолиси зироатчилик ва
чорвачилик билан шугуулланган.

Сополлитепа маданияти (мил. авв.
II мингйилликнинг ўрталари)

⇒ Бронза даврида ўзбекистон
жанубидаги қадимги
зироатчиларнинг манзили.

Мил. авв. VIII-VII асрларда ЎРТА ОСИЁ ҲУДУДИДАГИ ДАСТЛАБКИ ДАВЛАТ БИРЛАШМАЛАРИ

Дастлабки давлатчилик Ўзбекистонда мил. авв. VII асрда ривожлана
бошланди. Давлат бирлашмалари олдинги даврдаги (мил. авв. IX-VIII
асрлар) қабилалар иттифоқининг ҳарбий демократия тамойиллари
асосида тузилган.

Қадимги Бақтрия подшолиги

Катта Хоразм

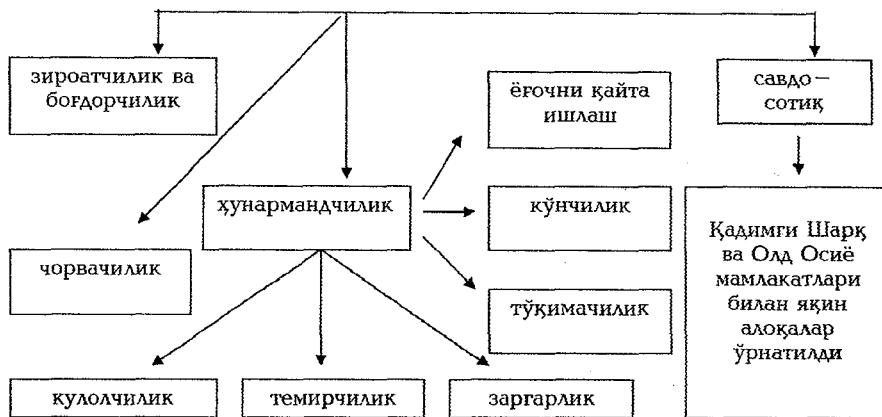
Турли миллат – элатларнинг
давлат бирлашмалари

Худуди: Ўзбекистоннинг жануби. Жануби-Шарқий Ўрта Осиёning катта ҳудудини, шу жумладан Сурхондарё, қисман Қашқадарё, Зарафшон ҳавзасини, Амударёнинг юқори ҳудудини, ҳамда ҳозирги Афғонистоннинг шимолини назорат қилган қабилалар иттифоқи.

Ўрта Осиёning катта қисмини - Амударёниң қўйи оқимидан Туркманистоннинг жанубигача бўлган ҳудудларни, шу жумладан ўрта Осиёning марказий ҳудудларини назорат қилган қабилалар иттифоқи.

Бу давлатлар ҳудудида топилган дастлабки шаҳарлар энг қадимги ҳисобланади.
Уларнинг ёши 2700 йилдан ортиқ.

Машғулотлари

Дастлабки давлатчиликнинг ривожланиши маҳаллий аҳолининг юксак даражада ривожланган қадимги зироатчилик маданиятига асосланган эди.

АҲОМАНИЙЛАРНИНГ ЎРТА ОСИЁГА БОСТИРИВ ҚЕЛИШИ

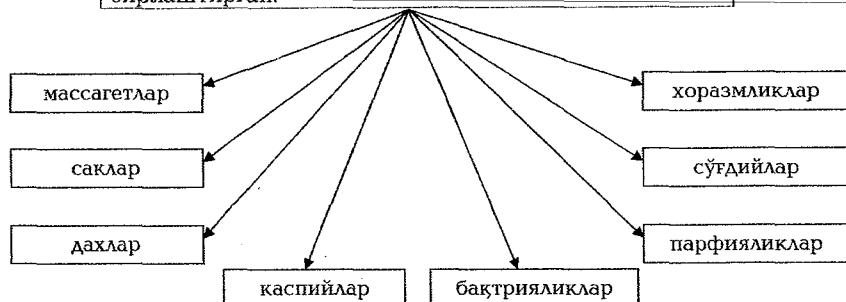
Мил. авв. VII асрнинг ўрталарида тарихий-маданий вилоят – Бақтрия Бобил томонидан, мил. авв. VI асрнинг ўрталарида эса - Аҳоманийлар сулоласидан бўлган қадимги Эрон шоҳлари томонидан истило қилинди.

Кир II (Мил. авв. 558-530 йиллар)	<ul style="list-style-type: none"> ⇒ Мидия, Лидия, Бобилни босиб олган ⇒ Парфия, Марғиёна ва Бақтрияни эгаллаган ⇒ Мил. авв. 530 йилда – массагетларга қарши юриш ⇒ Малика Тўмарис ⇒ Кир II нинг ҳалок бўлиши (форс қўшинларининг буткул қирилиши)
--	---

Кир II нинг ўғли Камбиз отасининг истилочилик сиёсатини давом эттириб, Мисрни Аҳоманийлар давлатининг таркибига киритди

Доро I (Мил. авв. 522-486 йиллар)	<ul style="list-style-type: none"> ⇒ Мил. авв. 522 йил – Марғиёнада Фрада бошчилигида қўзғолон (марғиёналиклар енгилдилар) ⇒ Мил. авв. 519 йил – саклар-титрахудаларга қарши юриш ⇒ Чўпон Широқнинг жасорати (мил. авв. 517 йил)
--	---

Ўрта Осиёнинг босиб олинган вилоятлари уч сатрапликка* бўлиниб, қўйидаги қабилаларни бирлантирган:

* Сатраплик – форсча «хшатра» – вилоят сўзидан келиб чиқсан. Вилоят бошлиги – сатрапга чекланмаган ҳокимият берилган бўлиб, у фақатгина шоҳга бўйсунарди. Сатрапларнинг кўпчилиги аҳамонийлар сулоласи вакиллари эдилар.

Хар бир сатрапликнинг мажбуриятлари:

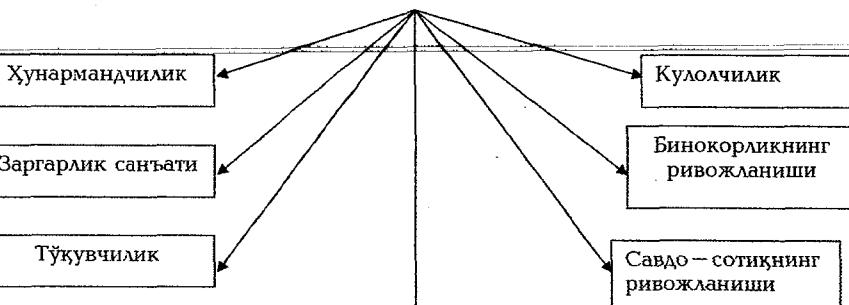
Йиллик хирож тўлаш

саройлар ва ибодатхоналар
қуришда иштирок этиш

Ўрта Осиё сатраплеклари давлатга жуда катта
даромад келтирган.

Мил. авв. VI-IV асрларда маданиятнинг ривожланиши Машғулотлар

Маънавий маданият мазкур давр тасвириланган ёзма маибаларда
(«Шоҳнома» асари) мифлар, афсоналар ва эртаклар шаклида ўз
ифодасини топади.

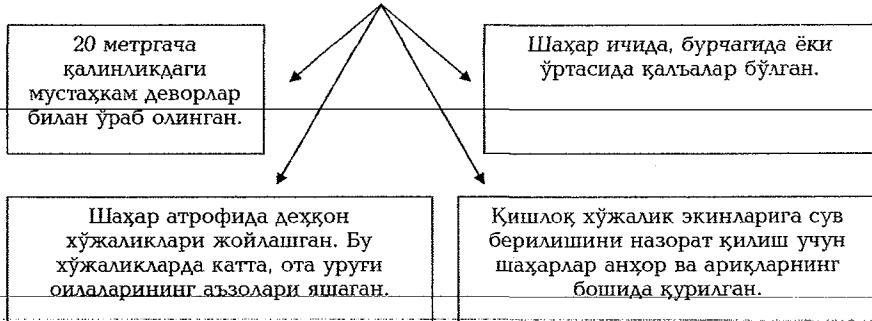
Қўйидагиларга ишлов
берилиган:

- ⇒ олтин
- ⇒ қумуш
- ⇒ лазурит
- ⇒ феруза
- ⇒ қора ва рангли металлар
эритилган

Мил. авв. V-IV асрларда Ўрта
Осиё ҳудудида дастлабки
танга пуллар – Дариқлар
(огирлиги 6,7 гр. бўлган тилла
тангалар) ва талантлар (34 кг
кумуш қийматига тенг бўлган
тангалар) тарқалади.

Мазкур давр шаҳарлари

Аҳоманийларнинг Ўрта Осиё халқлари устидан ҳукмронлиги икки асрдан ортиқроқ давом этди.

Мил. авв. 330 йили македониялик Искандар қадимги форс давлатининг Аҳамонийлар сулоласидан бўлган сўнгги шоҳи Доро III қўшинларини тормор келтирди.

ЎРТА ОСИЁ ХАЛҚЛАРИНИНГ МАКЕДОНИЯЛИК ИСКАНДАР БОСҚИНИГА ҚАРПИ ОЛИВ БОРГАН КУРАПИ (мил. авв. IV асрнинг охири ва III асрнинг ўрталари)

Македониялик Искандарнинг Шарққа юришлари: Эрон, ўрта Осиё, Ҳиндистонни босиб олиши. Мил. авв. VI-V асрларда, Доро I ҳукмронлиги даврида бошланган курашнинг давоми ва якуни сифатида ҳамда мазкур курашнинг, IV асрнинг ўрталаридаёт македониялик Филипп таъсирида фаол иқтисодий сиёсати бошланган Греция ва Кичик Осиёда муваффақиятли кечиши. Бу унинг ўғлига қуйидагиларни муваффақиятли ҳал килиш имконини берди:

- Ички муаммоларни ечиш
- Халқаро низоларни ечиш
- Ижтимоий тенгликни ўз давлатида сақлаб қолиш

↓
*Юнон нотиги Исократ мил авв. 380 йилда айтган:
...юнонлар «урушни Осиёга, Осиё баҳтини эса – ўзига» кўчириши лозим.*

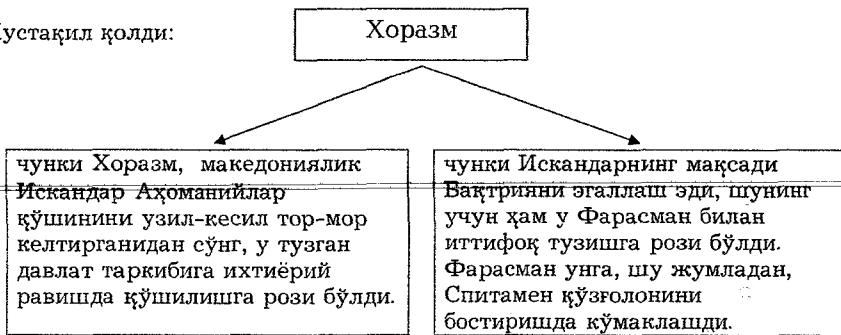
Македониялик Искандарнинг истилоси ва юришлари

Македониялик Искандарнинг қўшинлари Ўрта Осиё ҳудудида мил.
авв. 329 йилнинг баҳорида кўринадилар.

Ўрта Осиё заминини бўйсундириш учун Искандар уч йил сарфлади; у қўйидаги ҳудудларни забт этди:

- ⇒ Марғиёна
- ⇒ Бақтрия
- ⇒ Сўғд
- ⇒ Уструшана ва бошқалар.

Мустақил қолди:

Мустақиллик учун кураш

Бу йиллар маҳаллий аҳолининг қўзғолонлари билан таърифланади. Бақтрия ҳукмдори Бесснинг сафдоши ва лашкарбошиси бўлган Спитамен қўзғолони (мил. авв. 329-327 йиллар) айниҳса машҳурдир. Спитамен аввал Бессга хиёнат қилиб, уни Искандарга топширди, сўнг ўз қабиладошлари томонидан хиёнаткорона ўлдирилди.

Маглубият сабаблари:

Аҳолининг кўрсатган қаршилиги ва фаолияти ижобий натижалар бермади, чунки бу фаолиятлар тарқоқ, маҳаллий хусусиятларга эга эди:

1	Бир ҳодисада, аҳоли зироатчи қатламлари фаол иштрок этганлар.
2	Иккинчисида, Спитамен раҳбарлигидаги кўчманчи қабилалар.
3	Учинчисида эса, тоғ минораларида инларида ўтирган князларнинг аҳамияти катта бўлган.

Гуруұларни ажратиб,
Искандар улар устидан
қийинчилік билан ғалаба
қозонган

бироқ Искандарнинг енгил-
маслигига асосий сабаб:

у маҳаллий ҳукмдорлар
ҳоқимиятига расмий
мақом берган.

Искандар Осиёни истило қилишнинг
дастлабки босқичларидан бошлаган маҳаллий
зодагонлар билан яқынлашиш сиёсатини
давом эттирган

Македониялык Искандарнинг маҳаллий зодагонлар билан яқынлашиш сиёсати

Маҳаллий зодагонларга катта имтиёзлар берди (уларга
ҳоқимият, ерларни инъом этди).

Баъзи бир маҳаллий урф-одатларни ўз саройида жорий эта
бошлиди.

Маҳаллий зодагонлар вакили Оксиартнинг қизига уйланди ва
Оксиартни Бақтрия ҳукмдори этиб тайинлади.

Маҳаллий - Шарқ урф-одатларини ўзи ҳам ўзлаштира
бошлиди.

Маҳаллий аҳоли вакилларини ўз қўшинига жалб этди,
уларни ўзига яқынлаштириди.

Ўзи вайрон қилган баъзи шаҳарларни қайтадан тиклади ва
янги шаҳарлар барпо этди (ҳаммаси бўлиб Александрия
номли 12 та шаҳар қурилди, шулардан биттаси Сирдарё
қирғоғида қурилган бўлиб, «Эсхат Александрияси» – «Чекка
Александрия» деб аталади).

Натижада:

«Шарқий эллинизм» деб аталган маданиятшуносликда янги ҳодиса – евросиё маданиятининг чатишмаси вужудга келди. Табиийки, алоҳида одамлар, қишлоқлар ва бутун бошли шаҳарларнинг тақдирин фожиали кечди, аммо сиёсий ва иқтисодий манбаатлар инсон омили – шахсни ҳеч қачон эътиборга олмас эди.

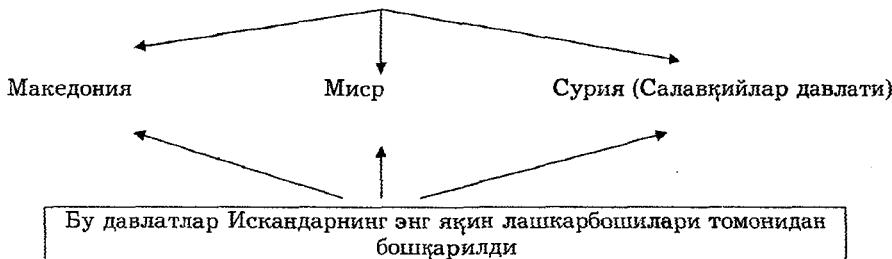
Ижобий аҳамияти

Юнон маданияти ва маҳаллий маданиятларнинг ўзаро аралашиб кетиши (синтези) асосида Ўрта Осиё антик давлатлари – Юнон Бақтрия ва Парфия ривожлана бошлиди

ЎРТА ОСИЁ САЛАВҚИЙЛАР ДАВЛАТИ ТАРКИБИДА (Мил. авв. 312-250 йиллар)

Мил. авв. 323 йилда македониялик Искандар вафотидан сўнг, у ҳукмдорлик қилган империя уч давлатта бўлиниб кетади:

Салавқийлар давлатининг бопланиши

Мил. авв. 312 йилда Салавқа¹ Бобил давлати ҳукмдори бўлгач, давлат чегараларини Сирдарёдан Ҳиндгacha кенгайтирди ҳамда Салавқийлар давлатига асос солди.

¹Салавқа – македониялик энг истеъодли лашкарбошилардан бири.

Давлат таркибига Искандар сабиқ салтанатининг кўпчилик қисми бирлаштирилди:

- ⇒ Эрон
- ⇒ Парфия
- ⇒ Бақтрия
- ⇒ Сўғдиёна
- ⇒ Марғиёна

*Салавқийлар }
давлати
мавжуд бўлган
даври*

Мил. авв. 312 йилдан - мил. авв. 64 йилгача (бевосита Ўрта Осиё халқлари билан боғлиқ давр мил. авв. 250 йилгача).

Хокимиятни мустаҳкамлаш йўли →

Халиқларни сатрапликларга бўлиш, бунда бир маъмурӣ ва хироҷ бирлигига жуғрофий ва этник жиҳатдан ҳар хил бўлган вилоятлар бирлаштирилди.

Эллиниллаштириш жараёни

Салавқийлар истило қилинган ҳудудларда юнонлар олдига қўйидаги вазифаларни қўйғанлар...

- ⇒ Юонон тилини ёйиш
- ⇒ Юонон маданиятини тарқатиши
- ⇒ Юонон урф-одатлари ва диний эътиқодларини тарғиб қилиш
- ⇒ Шаҳар ва қишлоқларда юонон халқини жойлаштириш
- ⇒ Шаҳарларни ўзларининг исмлари билан аташ (Салавқия, Антиохия ва ҳоказо)

Эллиниллаштириши -

Шарқда юонон ва маҳаллий маданиятнинг бирлашиш жараёни

Мил. авв. 280 йилда, Салавқа вафот этганидан сўнг, унинг улкан давлатини ўюли **Антиох** 20 йилга яқин бошқарди. Антиох Салавқа билан Спитаменининг қизи-Алама ўртасидаги никоҳдан туғилган бўлиб, Салавқа унга маҳаллий зодагонлар билан яқинлашиш сиёсатини юритган Искандарнинг бошқа сафдошлари сингари, ўз мавқенини мустаҳкамлаш мақсадида уйланган эди.

Ижтимоий-
иқтисодий
ривожланиши

- ⇒ Ирригация тармоги кенгайтирилди.
- ⇒ Шаҳар ва қишлоқлар сони кўпайди.
- ⇒ Савдо айирбошлиши учун маҳсулот ишлаб чиқаришга мўлжалланган ҳунармандчиликнинг салмоғи ортди.
- ⇒ Жамоа қулдорлик муносабатларининг чуқурлашиши билан уйғуликда янада ривожланди.
- ⇒ Давлат ҳокимияти кучайди

Кўчманчи ва ўтроқ аҳоли ўзаро иқтисодий алоқаларининг жадаллашуви

Маданиятнинг ривожланиши

Шарқ ва Farb ўртасида кенг миқёсдаги ўзаро маданий алоқалар

Бақтрияда тарқала бошлайди:

Шу билан бир вақтда, юонлар Ўрта Осиёning кўпгина анъаналаридан, айниқса, бинокорлик ва ҳунармандчилик анъаналаридан фойдаландилар.

Милоддан аввалги III асрда:

Салавқийлар давлатининг энг бой вилояти – Бақтриянинг кучайиши натижасида унинг ҳукмдори Диадот ажралиб чиқади. Бундан фойдаланган Парфия ҳукмдори Митридат қўшни Салавқийлар давлати ҳисобига ўз мулкларини кенгайтира бошлайди. Салавқийлар чекиниб ва ўз пойтахтини гарбга кўчириб, охир-оқибатда Парфия подшолиги таркибига кирган кичкина ҳудуднинг ҳокимларига айланадилар.

Халқларнинг истиқлол учун қураши
натижасида

Салавқйлар давлати
икки қисмга бўлинади:

Парфия

Бақтрия

Бақтрия ва Сўғдиёна ҳудудида Юон – Бақтрия
давлати барпо этилди, қолган ҳудудлар Парфия
таркибиغا кирди

Мил. авв. 130 йилда Бақтрия давлати
шимоли – шарқдаги ҳудудлардан келган
қабилалар иттифоқи – Юечжилар (Кушонлар)
томонидан забт этилди. Бу қабилалар
иттифоқига Гоушан – Кушон қавми
раҳбарлик қилган бўлиб, янги давлат унинг
номи билан Кушон давлати деб аталди.

Давлатларнинг ташкил топиши

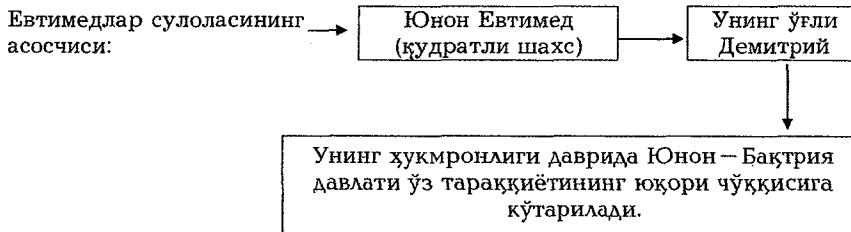
Шимоли-шарқда
Қанг иттифоқлари –
Қангюй ташкил топади

Амударёning қўйи қисми
ҳудудларида Хоразм
давлати вужудга келади

ЮОН-БАҚТРИЯ ДАВЛАТИ
(Мил. авв. 250-140 йиллар)

Ҳудуди: ⇒ Бақтрия, Сўғд, Маргіёна ва тахминан, Довон
(Фарғона) вилоятларининг қисми ҳамда Чоч.

Мил. авв. 170 йилда Сўғд (қисман) ва Чоч Қанг подшолиги
таркибиغا кирдилар.

Юон-Бақтрия давлатининг истилочилик юришлари

Унинг таркибига қўйидаги ҳудудлар кирган:

- ⇒ Аракосия (қандаҳор вилояти, Афғонистон)
- ⇒ Дрангиана (Шарқий Эрон)
- ⇒ Паропамисада (Ҳиндиқуш тоғларининг жануби,
Афғонистон қисми)
- ⇒ Ҳиндистоннинг Шимоли Фарбий қисми, шу жумладан Синд
(Хитой ва хунлар ҳудудигача)
- ⇒ Ария- Афғонистоннинг Хирот вилояти

Юон – Бақтрия давлатининг қулаши

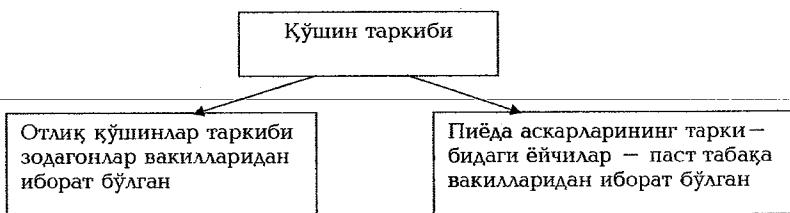
Трог Помпей сұзлары: «Бақтриялар бириң-кетин тұхтосыз урушлар олиб бориб, фақаттана давлатни әмас, балки ўз әркинлікларини ҳам йүқтедилар, урушлар уларни мушкул ақволга солиб, күчсизлантиргани туфайли, улар нисбатан күчсиз парфиялар томонидан зағт этилғанлар».

Ижтимоий-иктисодий ҳаёт

Бу даврда Юнон-Бақтрия жамиятида ибтидои муносабатлар емирилиб, янғы құлдарлық муносабатлари шаклланади. Бунга қойидағилар таъсир күрсатған:

Сўнг жамиятнинг ижтимоий табақаланиш жараёни содир бўлди

Деҳқончилликнинг юксак даражадаги ривожи

Етиштирилган:

- ⇒ буғдой
- ⇒ гуруч
- ⇒ узум
- ⇒ беда

Сунъий сугориш, ариқлар, коризлар тизими ривожланган эди.

Шүгүлланганлар:

- ⇒ йилқичилик,
- ⇒ бөгдорчиллик,
- ⇒ полизчиллик,
- ⇒ фойдали қазилмаларни: қора, рангли, қимматбаxo
металларни қазиб олиш,
- ⇒ зийнат буюмлари ясаладиган, яримқимматбаxo,
ва қимматбаxo тошлар,
- ⇒ ҳунармандчиллик (танга зарб этиш, шиша, сопол,
жездан идиши-твооқ ясаш, қурилиш, савдо-сотиқ
ва ҳоказо) билан.

! *Үрта Осиёдаги пул муносабатлары ризожланишининг илк босқичи айнан Юонон-Бақтрия давлати даврига түбри келади.*

Маданият

Хиндистан, Эрон, Хитой, Юононистон каби давлатлар маданиятлари айрим жиҳатлари билан маҳаллий хусусиятларнинг чатишганлиги, бу давр маданияти ва санъатига хос хусусиятдир.

Ёзу:

- ⇒ оромий алифбо
- ⇒ юнон ёзуви
- ⇒ ىخورىشىتىن ئېزۇسى (Панжобда тузىلган)
- ⇒ سۇغۇد ئېزۇسى شاكللانا боشлагان

Mусиңа катта аҳамиятта эга бўлган

Мазкур мусиңа
асбоблари
маълумдир:

- ⇒ най
- ⇒ уд
- ⇒ ногора
- ⇒ чилтор (арфа)
- ⇒ камонча билан чалинадиган асбоб
- ⇒ эгилган шох шаклидаги карнай

Дин

Динларнинг аралашиб кетиши кузатилади

Эллинларнинг динлари, Юнон-Бақтрия ва Парфия ҳудудидан Зевс, Афина, Аполлон ва бошقا худоларнинг тасвири туширилган пўстлоқлар ва тангалар топилиган.

Зардуштийликнинг оқимларидан бири бўлган маздеизм, бу ҳайкалтарошлик ва тасвирий санъатда ҳамда тангалarda Ахахита, Митра, Хумо образларida ўз аксими топган, Хоразм ва Парфияда оссуар дафн этиш усули ва шу кабилардан фойдаланилган

Хинди斯顿 истило қилиниб, давлат таркибига қўшиб олиниши натижасида Бақтрияда ва унинг вориси – Кушон империясида буддизм, аниқроги унинг Ўрта Осиёча кўриниши тарқалади.

Шундай қилиб:

Юнон-Бақтрия давлати Ўрта Осиё халқлари маданиятида ўз изини қолдирди, «шарқий эллинизм» деб номланган буюк ҳодисага асос солди, бу келгусида Ўрта Осиёда маҳаллий сулолалар давлатларининг вужудга келишига замин ҳозирлади.

ҚАНГХА (КАНГЮЙ) ДАВЛАТИ (Мил. авв. III аср – милодий I аср)

Хитой ёзма манбаларида бу давлат Кангюй номи билан маълум.

Ҳудуди: → Қангха (Кангюй) – бу қадимий давлат бирлашмаси бўлиб, ҳозирги Тошкент воҳаси, Сирдарё оқими бўйидаги ерларни бирлаштирган.

Сақларнинг кўчманчи ва ярим кўчманчи қабилалари мил. авв. III асрда унга асос солишиган.

Қантханинг икки пойтахти бўлган:

1. Тошкент воҳаси Оқ –
қўргон туманидаги шаҳар
қолдиқлари – Кандғиз
собиқ пойтахти бўлган

2. Ёзги пойтахти
Тарбанд бўлган (ҳозирги
Ўтрор шаҳри)

Давлат бошқаруви

Давлат ҳарбий демократия тамойилларига асосланган.
Подшо қарорларни мажлис аъзолари билан Кенгацда қабул қиласар эди.

Давлат ҳудуди бешта вилоятга
бўлинган бўлиб, уларнинг
бошлиқлари «Жабгу» ёки
«Ябгу» дейилган

Улар ҳукмдорнинг яқинларидан,
уруг ва қабила бошлиқлари
бўлган қариндошларидан
тайинлаган

Қарам вилоятларни маҳаллий ҳукмдорлар бошқарган,
улар марказий ҳокимиятта солиқ тўлаганлар

Мил. авв. I асрда Қангха давлати ҳарбий-сиёсий жиҳатидан мустаҳкамланаётган бўлса ҳам, у ижтимоий ривожланишнинг турли босқичида бўлган кўчманчи ва ярим кўчманчи қабилалар бирлашмасидан иборат эди.

Давлат бошида кўчманчи қабилаларнинг вакиллари турган

Давлатнинг гуллаб-яшнаши

Мил. авв. II асрнинг охирларида Қангха қабилалар иттифоқидан иборат қудратли давлатта айланди

Хўкмронлар ўз тангаларини зарб қилдилар

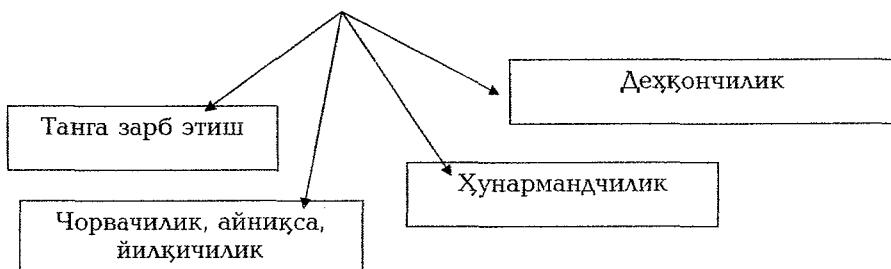
Товар – пул муносабатлари ривожланди

Шаҳарлар, девор билан ўралган манзилгоҳлар, қалъалар қурилди

Давлат иқтисодий юксади

Давлат ҳудуди орқали Буюк Йипак йўлининг шимолий тармоғи ўтарди

Қанғликларнинг машғулотлари:

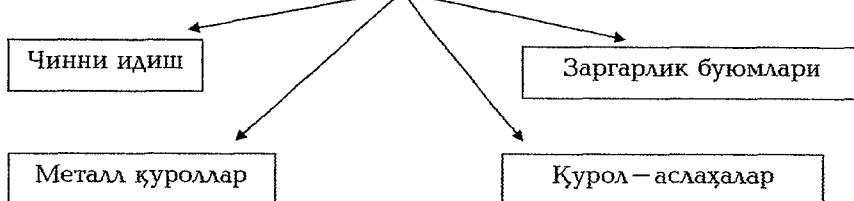

ҚАДИМГИ ХОРАЗМ
 (Мил. авв. IV аср – милодий IV аср)

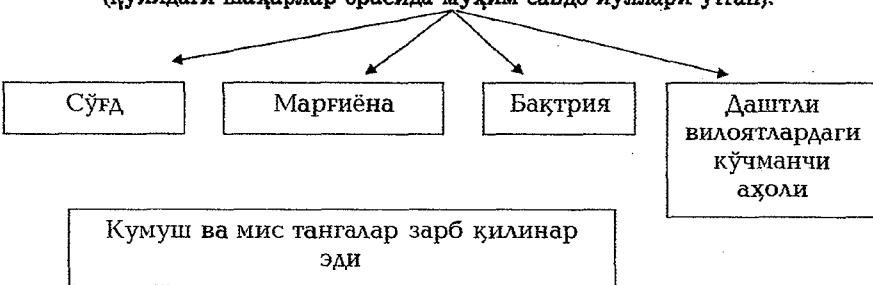

Деҳқончилик ва ҳунармандчилик ишлаб чиқарини

Ҳунармандчилик ишлаб чиқаринида юксалиши

**Савдо-пул муносабатлари ва савдо алоқаларининг ривожи
 (кўйидаги шаҳарлар орасида муҳим савдо йўллари ўтган):**

Маданият ўзига хослигини сақлаб қолишининг сабаби

Хоразм ўрта Осиёдаги қадимий, йирик давлатлар бўймини Юонн
Бақтрия ва Парфия таркибига кирмагани

Хоразмда ўрта Осиёнинг қадимги ёзувлари мавжуд бўлган

Оромий
(мил. авв. V – VI асрлар)

Қадимги Хоразмий ёзуви
(мил. авв. IV – III асрлар)

Мил. авв. I асрдан милодий VIII асргача Хоразмда маҳаллий йил
ҳисоби жорий қилинган.

Шаҳарлар қурилиши ривожланган:

Милоддан аввалги VI асрдаги Қўзилигир шаҳари.

Милоддан аввалги V асрда Қалъалигир шаҳари.

Милоддан аввалги III-II асрлар	⇒ Жонбосқалъа IV ⇒ Қўйқирилган қалъа ⇒ Тупроққалъа
--------------------------------------	--

(Ўзига хос архитектура, бадиий безак)

Тоҳаристон вилояти - Вилоят номи Амударёнинг қуий қисмидан дарё
оқими бўйлаб юқорига кўчиб борган тоҳарлар (мил. авв. II аср – милодий I
аср) номидан келиб чиққан.

Ҳудудлари: жанубий Ўзбекистон, Тоҷикистоннинг катта қисми,
Афғонистон шимолий ҳудудларининг қисми

Сурхондарё вилоятида мил. авв. II – I асрларга оид манзилгоҳ-
шаҳарлар: Термиз, Зартепа, Даъварзинтепа топилган

Тоҳаристон ҳудудидан Буюк ипак йўлининг жанубий тармоги ўтган

ДОВОН ДАВЛАТИ (ПАРКАНА, ФАРГОНА)

Мил. авв. II-I асрларда Довон ҳозирги Фаргона ва унга қўшни вилоятларнинг ҳудудларини назорат қўлган кўпқабилали бирлашмалардан бири эди.

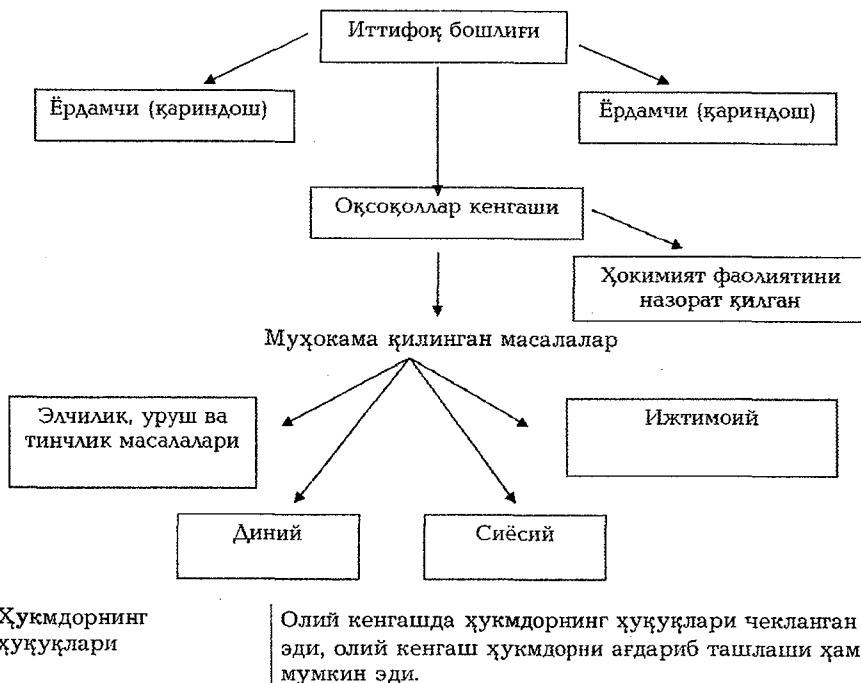
Хитой тарихий манбаларида Фаргона-Парканда, Довон деб аталган

Қадимги даврда (мил. авв. VII-IV асрларда) Фаргона ўз мустақиллигини саклаб қолган

Ҳудуди: Тошкенттacha бўлган ҳудудларни ўз ичига қамраб олган.

Довон пойтахти – Эрши (ҳозирги Марҳамат шаҳри)

Давлат иттифоқининг бошқарув тизими

Давлатнинг сиёсий тузилиши

Конфедерация — шаҳар — давлатларнинг ёки воҳа — давлатларнинг милоддан аввалги XI – VII асрлардаги (кечки бронза даври) эркин бирлашмасидир.

Конфедерация асослари

Деҳқончилик воҳалари

Чорвачилик минтақалари

Аҳоли қўйидаги машрутлар билан шугулланган:

Хитой ва ғарбий давлатлар билан савдо қилишган

Йилқичилик
(«самовий отлар»)

боғдорчилик,
хунарманчалик
ишлаб чиқариши,
деҳқончилик:
— шоли
— беда
— буғдой
етишириш

Савдо маҳсулотларнинг
табиий айирбошлиш тури
ривожланган

Аҳолининг техник қолоқлиги маҳаллий пул зарб этиш ва
темирдан буюмлар ясай олмаслигига сабаб бўлди

Ижтимоий ва ҳаётда аёллар катта ўрин
эгаллаганлар.

Ўрта Осиёда Эфталитлар давлати ташкил топганидан кейин иттифоқ давлат (Довон) ўз мустақилигини йўқотди ва милодий V аср ўрталаридан унинг ҳудуди мазкур давлат таркибига кирди

КУШОН ДАВЛАТИ (милодий I – IV асрлар)

Милоддан аввалги 140-130 йилларда Юнон-Бақтрия ҳудудига күчманчи қабилалар – юечжилар (Кушонлар^{*}) кириб келиши бошланди.

Юечжиларнинг кириб келиши Юнон-Бақтрия подшолигининг батамом тугатилишига олиб келди.

Ҳудуди ⇒ **Шимолий Бақтрия ерлари**

Давлат пойтахти ⇒ **Сурхондарё воҳасидаги
Далварзинтепа ўрнидаги шаҳар**

* Кушонлар – бу ном юечжи – гуйшузан қабилаларидан бирининг номидан келиб чиққан.

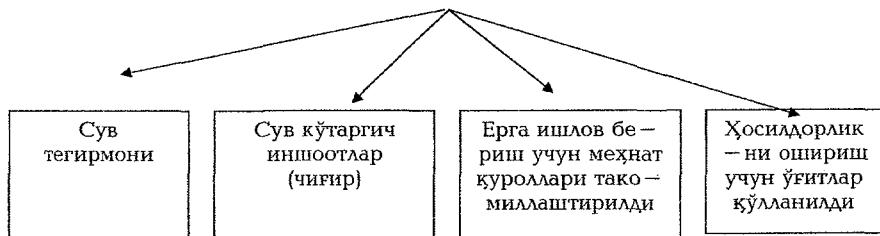
Күшон давлати Рим, Парфия ва Хан Хитой билан бир қаторда, гарбда Британия оролларидан, шарқда Тинч океани соҳилларигача чўзилган барча ҳудударни ўзаро бўлишиб олган жаҳон империяларидан бири эди.

I -II асрларда Күшонлар давлатининг гуллаб- яшнаши:

Канишса
жукмронлиги
(милодий 78-
123 йиллар)

- ⇒ Ҳудуд анча кенгайтирилди
- ⇒ Янги шаҳарлар қурилди
- ⇒ Хиндистон, Хитой ва Рим империяси билан савдо алоқалари ўрнатилди (Фарона отларининг қиймати баланд эди)
- ⇒ Ҳунармандчилик юксак даражада ривожланди
- ⇒ Сугориладиган деҳқончилик ерлари кўпайди
- ⇒ Оромий ёзуви
- ⇒ Диний бағрикентлик (илоҳлар сонининг кўпайиши, лекин буддизмга ҳомийлик)

Күшон давлатидаги қашфиётлар

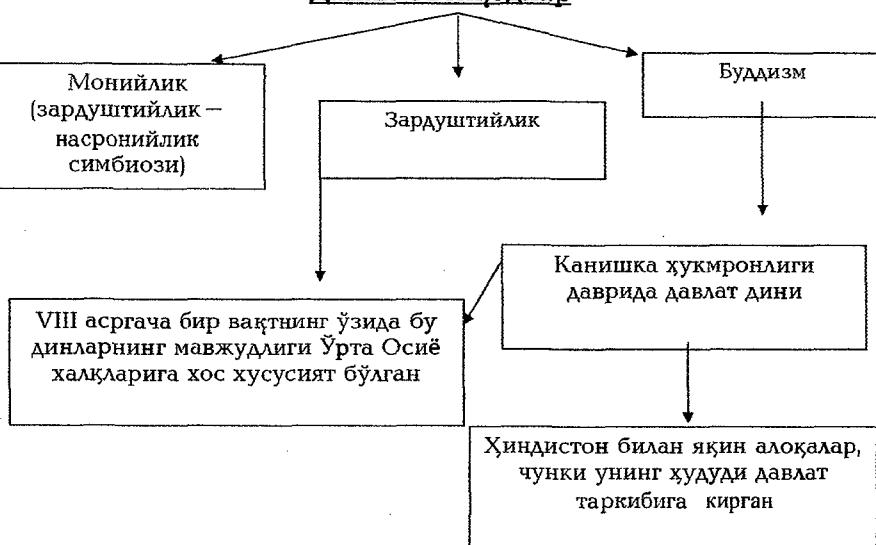

Күшон давлатининг ёзувлари:

- ⇒ оромий ёзуви
- ⇒ күшон курсив ёзуви
- ⇒ юнон алифбосидаги ёзув
- ⇒ оромий ёзуви асосидаги хоразм ва сўғд ёзувлари
- ⇒ күшон-бақтрия алифбоси
- ⇒ ҳинд алифбоси – брахма
- ⇒ кхорошти алифбоси

Диний эътиқодлар

Қурилиш ва архитектура юксак даражада ривожланды

⇒	Үрта Осиёда шаҳарлар мустаҳкам мудофаа деворлари билан ўралган
⇒	Иншоотлар аниқ режа билан тўғри қурилган
⇒	Бинолар пишиқ ғиштдан қурилган
⇒	Шаҳар мавзеларга бўлинган
⇒	Уйларнинг, айниқса, саройлар ва ибодатхоналарнинг деворлари ўйма нақшлар билан безатилган.

Металл ва суюк қирқинш юқори даражага етди:

Кушон салтанати маҳаллий, қадимги шарқий ва эллин маданияти анъаналарини давом эттиргди.

Археологик ёдгорликлар:

0

- Холчаён
- Далярзинтепа
- Айртом
- Зартепа
- Қоратепа
- Тупроққалъя
- Қалъалиқир
- Жонбосқалъя IV
- Афросиёб
- Панжакент
- Болаликтепа
- Фаёзтепа ва ҳоказолар

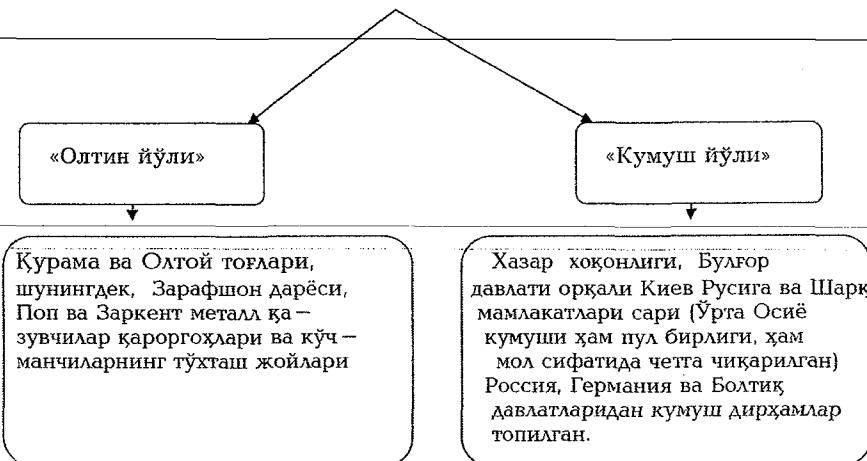
БҮЮК ИПАК ЙÜЛИ

Қадимдан машхур бўлган Буюк ипак йўли Шарқ ва Фарб халқлари ўртасида тарихий-маданий алоқалар ва савдо-сотиқнинг ривожланишида XVI асрдагача улкан аҳамиятга эга бўлди. Буюк ипак йўли, йил мавсуми, алоҳида минтақалардаги сиёсий ва иқтисодий вазиятга қараб карвонлар танлайдиган кўп сонли, серқатнов йўллар тизимидан иборат бўлган.

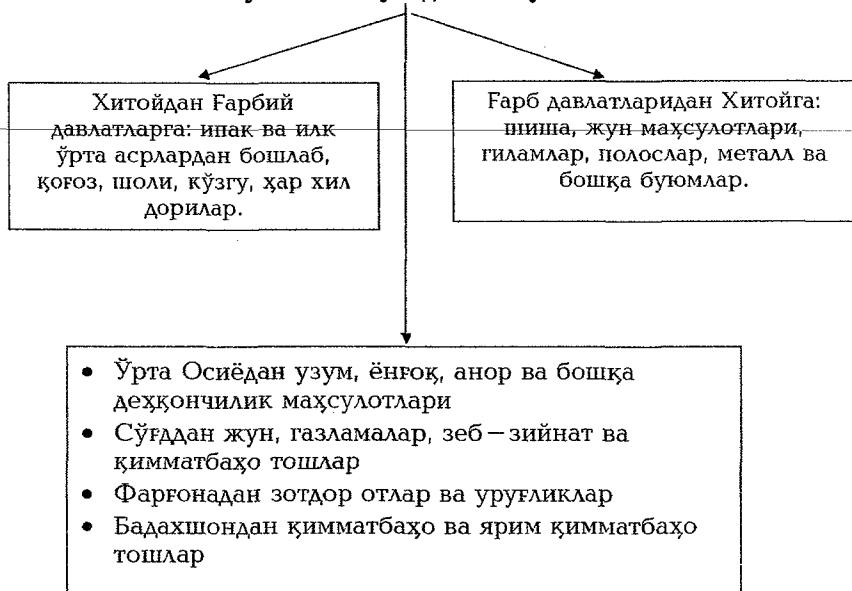
Буюк Ипак йўли,
мил. авв. II асрдан
милодий XVI
асрдагача (Унгача
«Фарбий
меридионал йўл»
деб аталган)

- ⇒ 1877 йилда немис олимни К. Рихтгофен бу йўлни шундай деб номлаган
- ⇒ У Сариқ Денгиз қирғозларидан бошланиб, то Шарқий Туркистон, ўрта Осиё, Икки дарё оралиги ва Ўрта Ер денизигача давом этган
- ⇒ Буюк Ипак йўлида қадимий шаҳарлар: Ёркент, Самарқанд, Бухоро, Марв жойлашган
- ⇒ Йўналиш: Марв → Бағдод → Дамашқ → Самарқанд → Термиз → Балх → Ҳиндистон
- ⇒ Иқтисодий, сиёсий ва маданий айрбошлиш
- ⇒ Элчилик алоқалари
- ⇒ Динларнинг тарқалиши (буддизм, насронийлик, иудаизм)

Асосий Буюк Ипак йўлидан ташқари, унга қўшиладиган, яқинда ном олган карвон сўқмоқлари ҳам бор эди:

Буюк Ипак йўлидан олиб ўтилган:

Буюк Ипак йўли йўналиши бўйлаб манзилгоҳларнинг қазишмалари давомида турли буюмлар, шунингдек, кўплаб давлатларнинг тангалари, жумладан:

- ⇒ Термиз ёнида Рим тангалари хазинаси,
- ⇒ Афросиёб шаҳаридан Римликларнинг лойчироқлари топилган.

Буюк Ипак йўлини кимлар ва қачон назорат қилганлар?

- III-IV асрларда сўғдийлар
- VI асрнинг иккинчи ярмидан Турк ҳоқонлиги
- VII-VIII асрларнинг ўрталарида араблар
- IX-X асрларда Сомонийлар давлати
- XI-XII асрларда Қорахонийлар, Қорахитойлар ва Салжуқийларнинг давлатлари
- XIII асрда мўгуллар
- XIV асрнинг 70 йиљидан Амир Темур ва темурийлар давлати

Янги эранинг бошидан IX асргacha Буюк Ипак йўлида Сўғд тили халқаро савдо тили бўлиб ҳисобланган.

Шундай қилиб, Буюк Ипак йўли туфайли, Ўрта Осиё халқлари Farb ва Шарқ давлатлари иқтисодиёти ва маданияти билан танишдилар, шунингдек, Farb халқлари ўзлари учун Ўрта Осиёдаги тараққиётнинг янги босқичини кашф қилдилар.

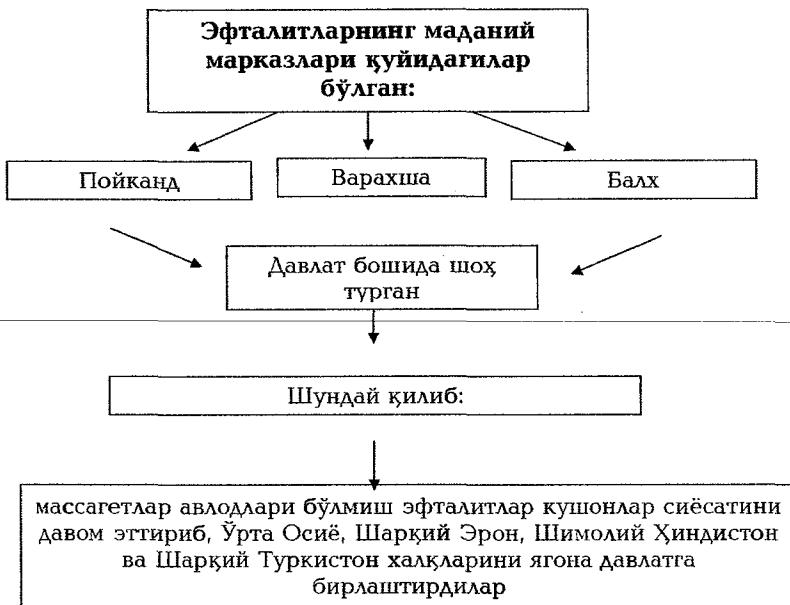
II ҚИСМ. ИЛК ЎРТА АСРЛАР

ЭФТАЛИТЛАР ДАВЛАТИ

(V асрнинг ўрталари – VI асрнинг ўрталари)

IV асрда Ўрта Осиёда етакчилик мавқеи вақтинча ўзга қабила вакиллари – хонлар ёки хионитларга ўтади. V асрнинг ўрталарига келиб Эфталитлар* давлатининг шаклланиши ўз ниҳоясига етди.

Худуди: Каспийдан Қошгаргача бўлган мулкларни ўз ичига олган
Пойтахти – Варахша шаҳарининг ўрнида (Бухоро яқинидаги)

* Эфталитлар – уруғ қабила номи бўлиб, сўзининг ўзи V асрнинг II ярмидаги арман маңбаларида «хептал» шаклида маълум бўлган. Феофан Византийскийнинг хабар беришича, эфталитлар жукмдорининг исми Вахшунвара бўлиб, у Эфталон деб чақирилган ва бу номдан унинг давлати «эфталитлар» деб аталган.

Эрон давлати
Хусрав I Анушервон
даврида (сосонийлар
авлоди)

- ⇒ солиқни эфталитларга күмуш билан тұлғаган
- ⇒ бироқ VI асрнинг ўрталаридан бошлаб,
туркларнинг пайдо бўлишидан фойдаланиб ва
улар билан биргаликда, эфталитлардан
Тоҳаристонни тортиб олган
- ⇒ 563-567 йилларда ҳоқон Сиёсувлар Эрон билан
иттироқликда эфталитларни тор-мор қиласди
ва уни вассалликка айлантиради

Аммо турклар Эрондан, улар эфталитларга тұлайдиган хирожни
ўзларига тұлашни талаб қилилар. Бунга улар Эрондан рад жавобини
олдилар. Натижада турклар ва сосонийлар ўртасида кўп йиллик
урунлар бошланди. Бу урунлар уларни араб халифатига вужудга
келган давргача заифластириб қўйди.

Ижтимоий-иқтисодий ҳаёт

Асосий
хусусияти

- ⇒ Янги ижтимоий-иқтисодий-феодал
муносабатлар вужудга келди

Аммо жамиятда ибтидоий тузум ва қулдорлик
муносабатларининг сарқитлари сақланиб қолди.

Аҳоли

Кўпчилик аҳоли
дәжончиллик
билин
шугуллаиарди

Аҳолининг бир
қисми кўчманчи
ҳаёт тарзида яшар
эди

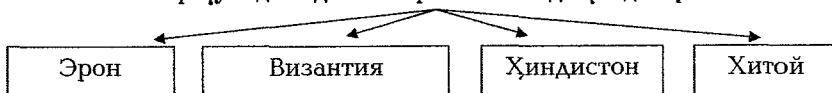
Жамиятнинг ижтимоий-иктисодий тизимида қуийдагилар кузатилади:

Савдо-сотиқ

Эфталитлар халқаро жаҳон савдо – сотигида қатнашдилар, савдода сосонийлар зарб қилган тангалар ва маҳаллий тангалардан фойдаландилар.

Улар қуийдаги давлатлар билан савдо қилдилар:

- Савдодаги асосий моллар:
- ⇒ ипак;
 - ⇒ шишга буюмлар;
 - ⇒ зираворлар;
 - ⇒ қимматбаҳо тошлар
 - ⇒ ва бошқалар.

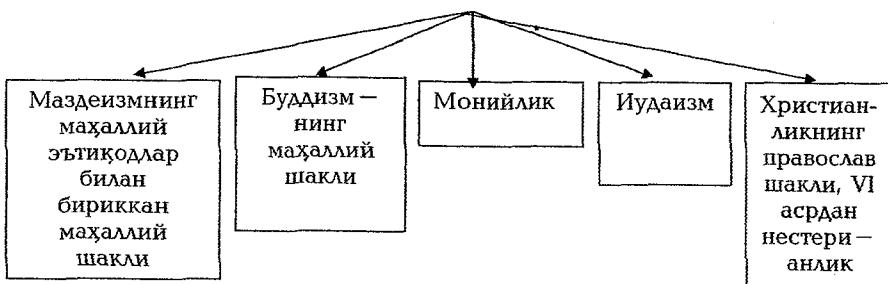
Маданият

Эфталитлар маданиятида қушон подшолиги таркибига кирган халқлар маданиятининг айрим жиҳатлари сақланиб қолган

Тил ва ёзув

Дин тизимлари ва маданият

Хунармандчилик

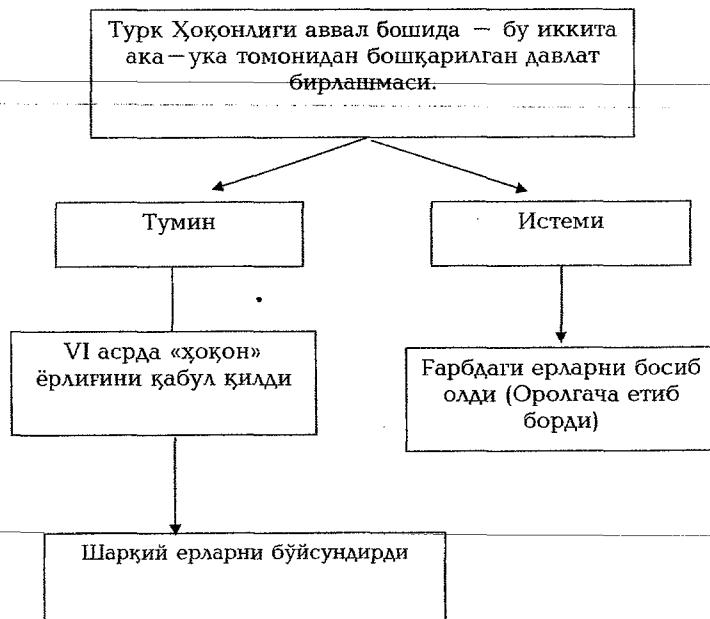
Айрим инқироз кузатилади, лекин:

Ипак, рангли шиша ишлаб чиқариш гуллаб – яшнади

ТУРК ҲОҚОНЛИГИ (VI-VII асрлар)

VI аср ўрталарига келиб Олтой, Еттисув ва Ўрта Осиёдаги турли қабила ва халқларнинг бирлашмаларидан катта давлат – Турк ҳоқонлиги вужудга келди. У Ўрта ва Марказий Осиё мамлакатларида ўз ҳукмонлигини ўрнатди.

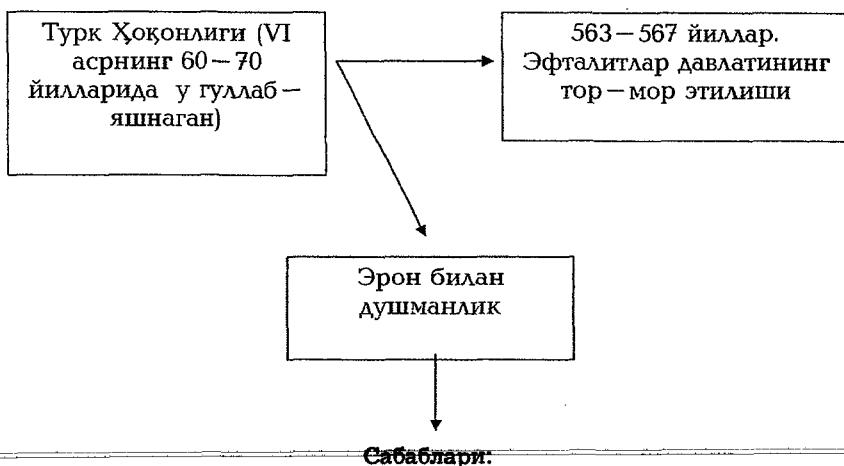

Хоқонлик → «мўғуллар истилосигача бўлган даврдаги қудратли Ўрта Осиё давлати».

Ажralиб турадиган хусусиятлари

Турклар Ўрта Осиё ва Шарқий Туркистоннинг маданий вилоятларини бўйсундириб, ўзлари даштда қолдилар (кўчманчи ҳаёт тарзи)

1. Эроннинг Ўрта Осиёни босиб олишга интилиши.
2. Турк ҳоқонлигининг Буюк ипак йўлидаги энг муҳим манзилларни эгаллашга интилиши.
3. Эроннинг Буюк ипак йўлидаги савдо-сотиқни ўзининг тўлиқ назорати остига олишга интилиши.

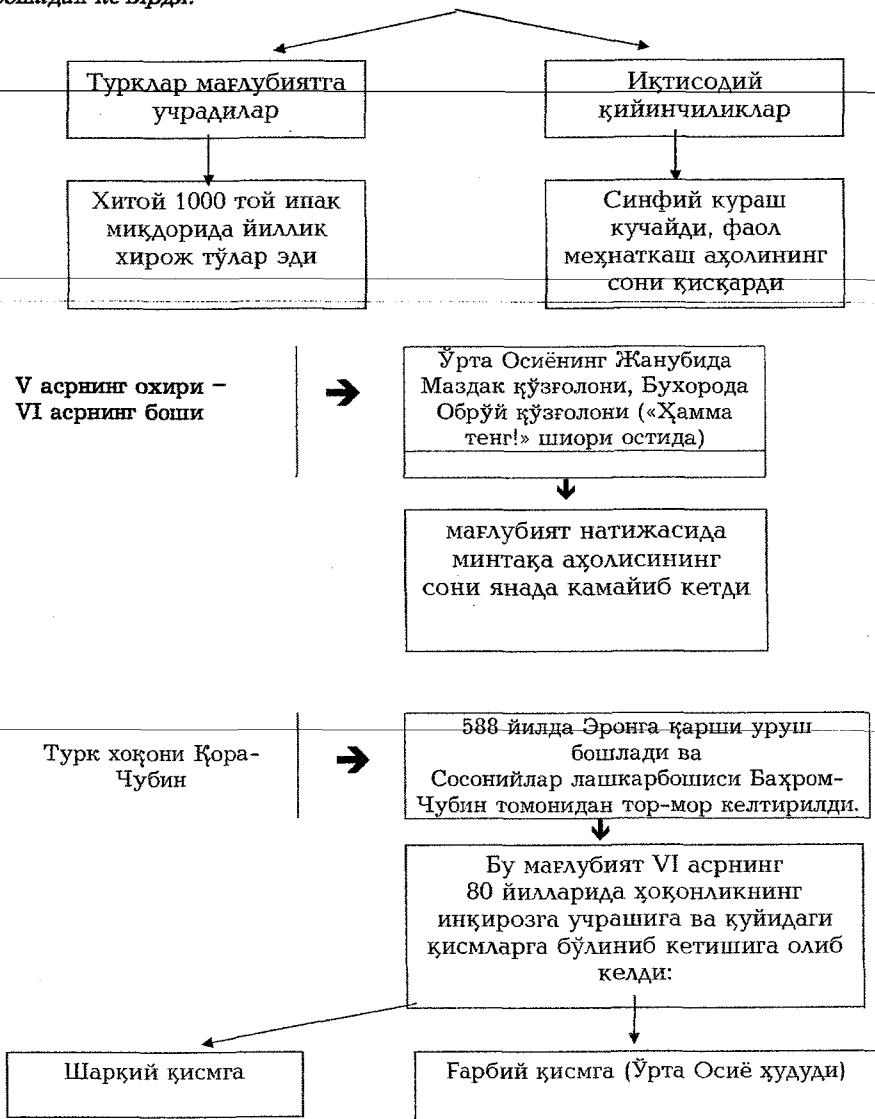
VI асрнинг 70-йилларида:

1. Византия ва Эрон ўртасидаги уруш.
2. Хитойда ғалаёнларнинг кучайиши.
3. Турклар Хитой ҳудудига бир қатор ҳарбий ҳужумлар уюштирадилар.
4. Хитойга 1000 той ипак миқдорида ҳар йили хирож тўлаш талаби қўйилади.

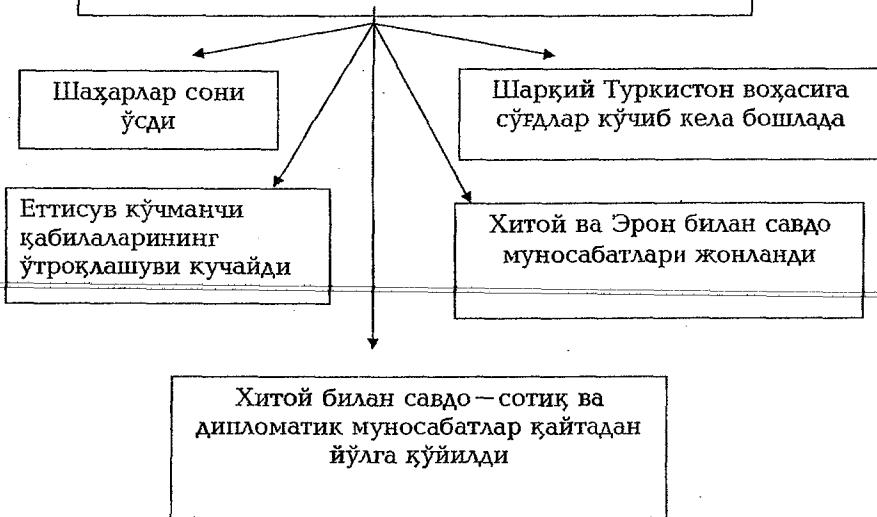
}

Турклар Византиянинг Эронга қарши иттифоқчиларига айландилар. Натижада ёш турк давлатининг ривожланиши учун қулай вазият вужудга келди.

589-617 йилларда Хитой иқтисод ва маданиятнинг юксалиш даврини бошидан кечирди:

VII асрда Фарбий ҳоқонлик ҳаёти яна юксала бошлади. Бу даврда:

Турк ҳоқонлиги инқирозининг сабаблари

Аввал туркларнинг иттилоғчиси бўлган хитойликлар 630 йилда яна туркларга зарба берадилар.

VII аср охирида гарбдан янги душман кириб келди – араблар халқларнинг узоқ вақт қаршилил кўрсатишига қарамай, Ўрта Осиёда ўз ҳукмронлигини ўрнатадилар

Ижтимоий-иқтисодий тузум

Фарбий турк ҳоқонлиги ҳеч қачон ҳақиқий марказлашган давлат бўлмаган

Ҳоқон Олий ҳоқимиятни фақат номигагина бошқарар эди

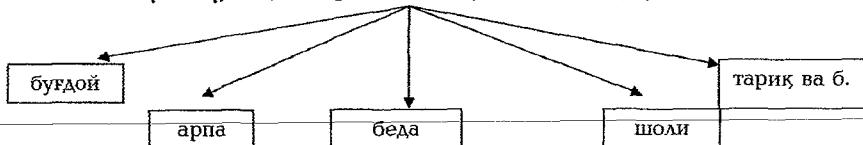
«Құрұлтой» — зодагонлар кенгашы

Хоқонлик ҳокимлар ұжуми остидаги ўнта түрк қабиласининг бирлашмасыдан иборат және қалыптасқан.

Дәхқончилик

Аҳоли құйидагиларни етиштириш билан шуғулланған:

Металл қазиб олиш

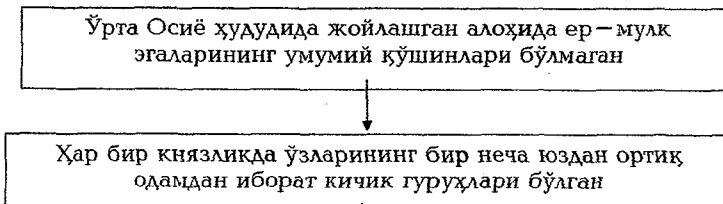
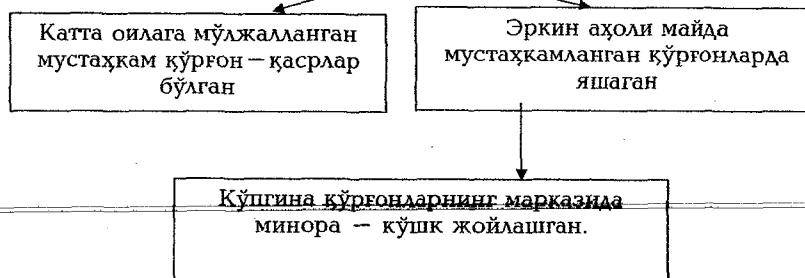
Руда конлари бор эди

- Фарғона ва Сүғдда олтин, мис, темир қазиб олинған.
- Илоқда құрғошин, кумуш қазиб олинған.
- Шаҳрисабз ҳудудида қизил, оқ, кулранг ва шаффооф түз қазиб олинған.

Шаҳарлар

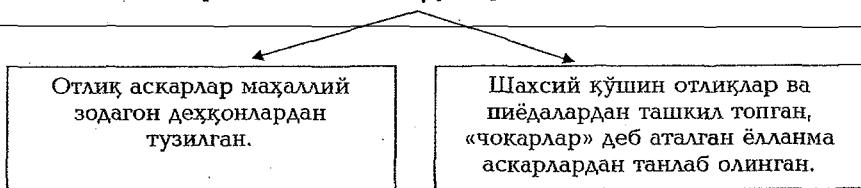
Шаҳарлар VI-VII асрларда жуда кўп бўлиб, ривожланган инфратузилмага эга эди.

Бундан ташқари:

Улар дәхқонлар ҳисобига тұлдирилган

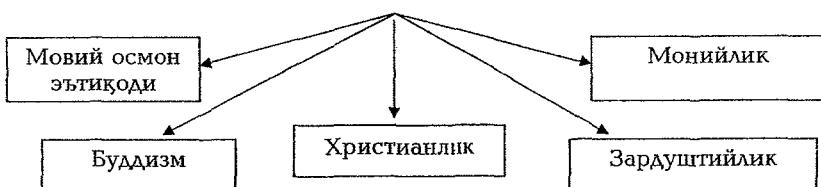
Құшындар түзилишида синфий қатламларға ажратишлиар ва феодализмнинг ривожланиши аниқ үз ифодасини топған

Маданият

Чу дарёсидан Амударёгача бўлган ҳудудларда маданиятнинг умумийлиги кузатилған, бу моддий ва маънавий маданиятнинг ўхшашлигига үз ифодасини топған.

Диний әзтиқод

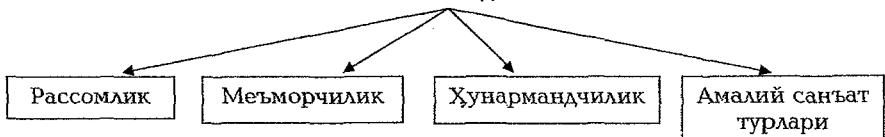

Езув – сўғд ёзуви.

Мусиқа (асбоблар)

Ривожланған:

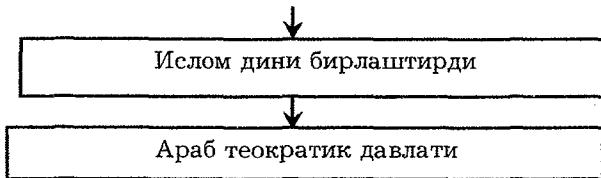

Шундай қилиб, Турк ҳоқонлиги феодализм тараққиёттида катта аҳамиятта эга бўлди. Халқлар орасида сиёсий ва маданий алоқалар, савдо-сотиқ ривожланди. Савдо-сотиқ ва иқтисодий алоқалар маданият ҳамда турк тилининг шаклланишига таъсири кўрсатди

ІІІ ҚИСМ ЎРТА ОСИЁ АРАБ ХАЛИФАЛИГИ ДАВРИДА (VII аср)

VII асрнинг биринчи ярмида Арабистон яриморозида йирик араб давлати вужудга келди. Араблар ижтимоий, маданий жиҳатидан ўзига хос ҳалқидир.

VII аср – Араб Халифалигининг барпо бўлиши

Ҳақиқат тарғиботчиси Маккалик қурайш Мұхаммад (с.а.в.) қабилаларни ягона дин асосида бирлаштириш сиёсий гоясини илгари сурди.

Бу вақтда араблар Ўрта Осиё ҳалқларига нисбатан тараққиётнинг қуийи погонасида бўлганлар (уруг-қабила муносабатлари даражасида).

Босқинчилик сиёсати

Араб Халифалиги ўз диний эътиқодини Арабистон яриморолидан ташқарига ёйиш учун ҳарбий кучлардан фойдаланди.

- 633 йилда Фаластин, Сурия, Эрон ва Марказий Осиё ҳудудларига бостириб кела бошлади.
 → 651 иили Марвни жангиз эгаллади.

Енгил ғалабалар → 1) босиб олинган ҳудудларнинг ички заифлиги ва сиёсий-иқтисодий жиҳатдан тарқоқлиги натижаси; → 2) арабларнинг Турк кўчманчилари ва Ўрта Осиё воҳаларида истиқомат қилаётган маҳаллий ўтроқ аҳолини бир-бирига гижгижлаши оқибати;
 → 3) арабларнинг ҳарбий устунлиги.

Сабаб → Араблар Ўрта Осиёга бой ўлжака илинжида келганлар

Мақсад → Ўрта Осиёнинг бой ва унумдор ерларини босиб олиш

704 й. Ўрта Осиё забт этилди

Кофиirlар билан уруш

Талон-тарож (Мовароуннаҳрнинг бой даромад манбаларидан бири эканлиги)

Икки босқичда:

- 1 босқич → талон - тарож қилиш мақсадида;
 2 босқич → деярли бутун Мовароуннаҳр босиб олинди (Зарафшон водийси, Қашқадарё, Хоразм воҳалари) ва Ўрта Осиё араблар мустамлакасига айлантирилди

- З** → Исломнинг ёйилиши
У → Маҳаллий маданиятнинг йўқ қилиниши
Л → Маҳаллий зодагонларнинг араблар билан ҳамкорлиги
М → Истибдоднинг янада ортиши

Маҳаллий тил ва ёзувлар ўрнига араб тили қўлланди:

- ▼
- илоҳий
 - бадиий
 - ҳуқуқий
- } адабиёт,
- расмий иш қоғозлари,
 - барча илмий ишларда.

Даромад

- Жузя (жон солиги)
- Хирож (ер солиги)
- Закот (ҳунарманд ва савдогарлардан олинадиган чорва солиги)

Кўшимча
оғир мажбу-
риятлар:

- сугорувчи каналларни тозалашга одамларни юбориш (ажратиш)
- ариқлар ўтказиш
- шаҳар деворларини, йўлларини таъмирлаш

Каршилик кўрсатилиш

- 720-722 йй. - Самарқандда Гурек ва Диваштич бошчилигидаги исён
- 755 й. - Сунбад қўзголони (Абу Муслим тарафдори, 70 кун давом этган)
- 776 й. - Муқанна бошчилигидаги энг йирик қўзголон (14 йил). Талаб - мулкий тентсизликни йўқотиш ва араблар ҳукмронлигини тутгатиш.

Ўрта Осиё халқлари босқинчиларга қарши мардларча курашдилар. Шу сабабли араб ҳарбий қўмондоnlари Ўрта Осиё давлатларини босиб олиш учун 100 йил сарфладилар. Аммо бирликнинг йўқлиги ва ҳукмрон зодагонларнинг сотқинлиги натижасида Ўрта Осиё Араб халифалиги таркибиға кирди.

Бироқ Ўрта Осиё халқларининг узлуксиз курашлари халифаликни заифлаштириди ва халифалик ҳукмдорлари маҳаллий зодагонлар вакилларини давлатнинг ҳокимият идораларига ишга олишга ва уларга вилоятларни бошқаришга рухсат беришга мажбур бўлдилар.

СОМОНИЙЛАР ДАВЛАТИ (IX – X асрлар)

VII аср охири IX аср бошида Араб халифалиги оғир смёсий инқирозга учради. Халифаларга тобе халқларни мутеликда ушлаб туриш тобора қийин бўлиб борди. Ўрта Осиё аҳолисининг тез-тез исён кўтариши, халифаликдаги тинимсиз урушлар марказий ҳокимиятнинг заифлашувига ва мустақил давлатларнинг пайдо бўлишигда олиб келди.

Араблар әришдилар:

бағдодда Солиқларнинг
мунтазам тұланишига

Исломни ёйишпа ва
Мовароуннаұрда янги диннинг
яқкаұқимлигига

Тоқир Ибн Ҳусайн 821
йилда Хуросон ноibi
қилиб тайинланади.

У мустақил сиёсат олиб
борди, халифа буйруқларига
итоат қылмай қүйди.

Натижада:

Тоқир ворисларининг ҳұкмронлигидан бошлаб, Хуросон
ноиблигі деярли мустақил давлатта айланды.

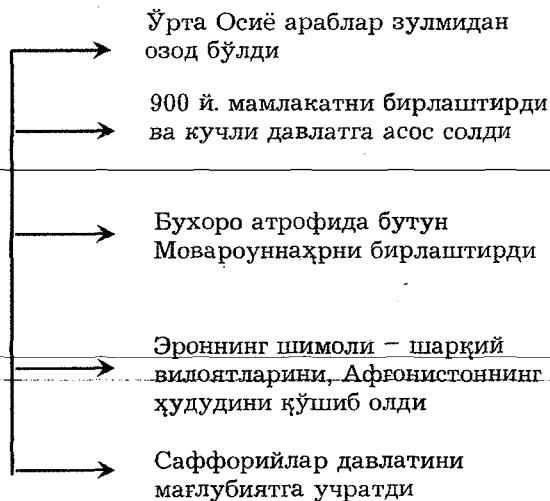
873 йилда Хуросонда Тоқирий-
ларга қарши исөн күтарилди.
Исөнчилар Тоқирийларни енгіб
(Әқуб ибн Лайс), Саффорийлар
давлатини барпо қылдилар

874 й. Мовароуннаұрда
Тоқирийлар тарафдорлари
Сомонийларни (ноиблар
сифатида) құллаб-қувват-
ладилар

Тор – мор
этдилар

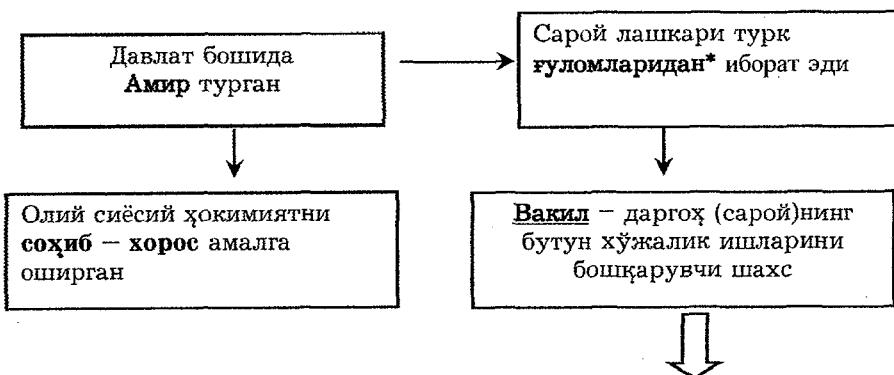
Сомонийлар пойтахти Бухоро (илохиёт маркази)

**874 йилдан Исмоил
Сомоний – Бухоро
хукмдори**

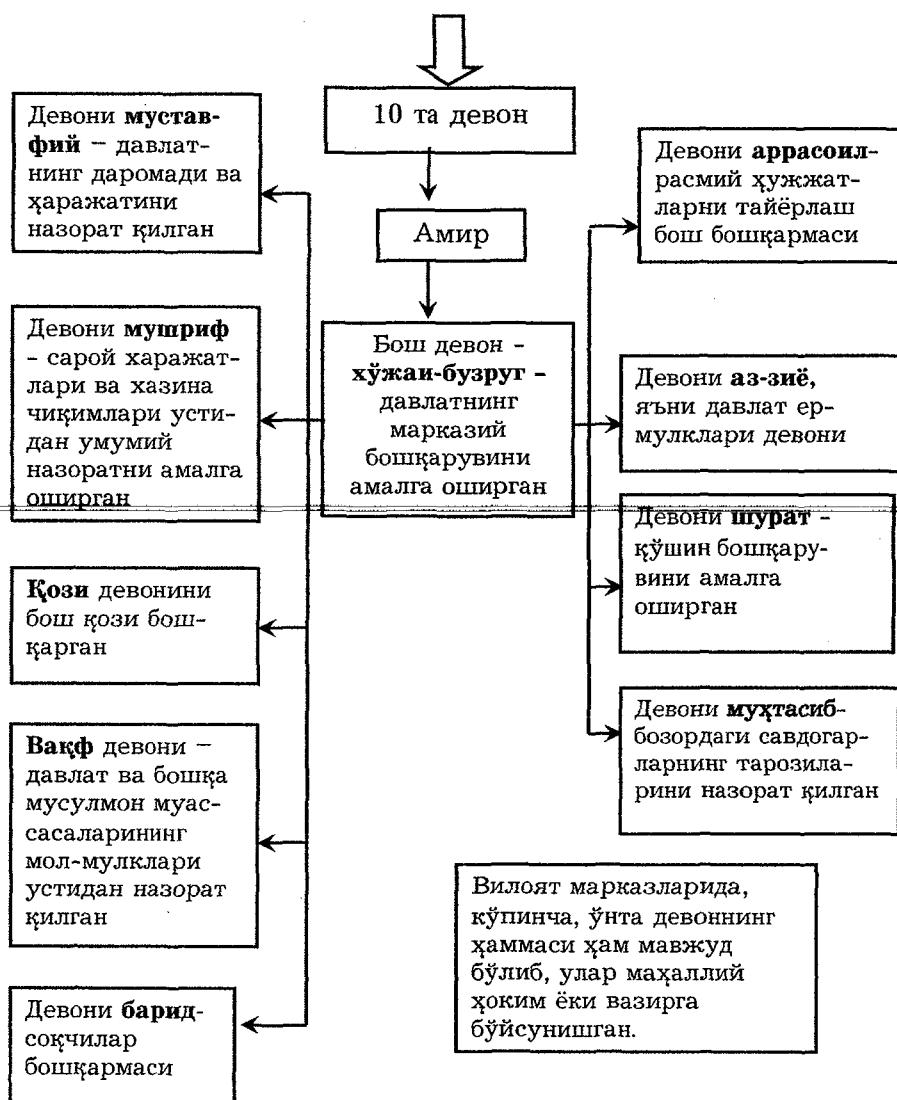

Давлат бошқаруви

Сомонийлар даврида марказий бошқарув идораларининг тизими – **девонлар** пайдо бўлди.

* Фулом (араб. – ўспирин, қул) – халифанинг мунтазам қўшинидаги жангчи.

Маҳаллий зодагонлар ёки дин пешволари орасидан тайинланган раис, ҳокимлар (катхудо) билан бир қаторда, шаҳарларни бошқариша иштирок этган.

Руҳонийлар катта обрў-эътиборга эга бўлганлар

руҳонийлар бошлиғи → “устод”(устоз)

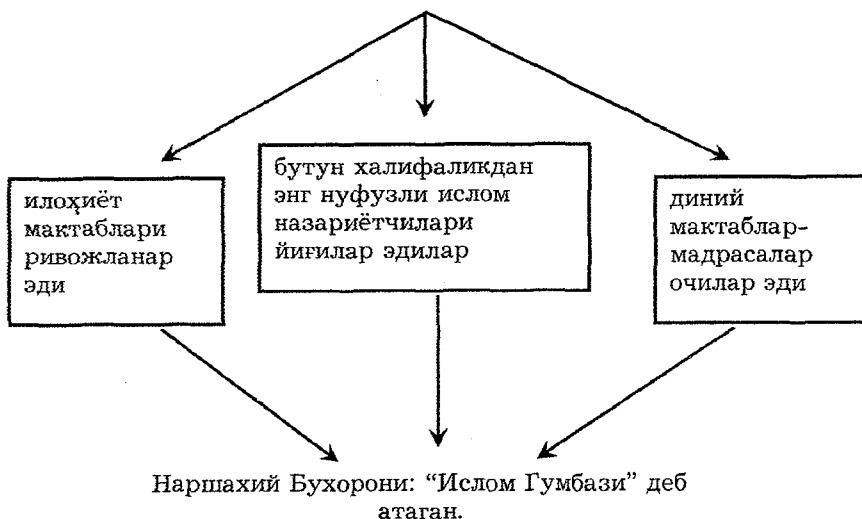
аҳамияти жиҳатидан иккинчи - хатиб (хутба ўқиши
ҳуқуқига эга).

Сомонийларнинг асосий вазифаси → исломни ёйиш ва мусулмон руҳонийларининг обрў-эътиборини ошириш

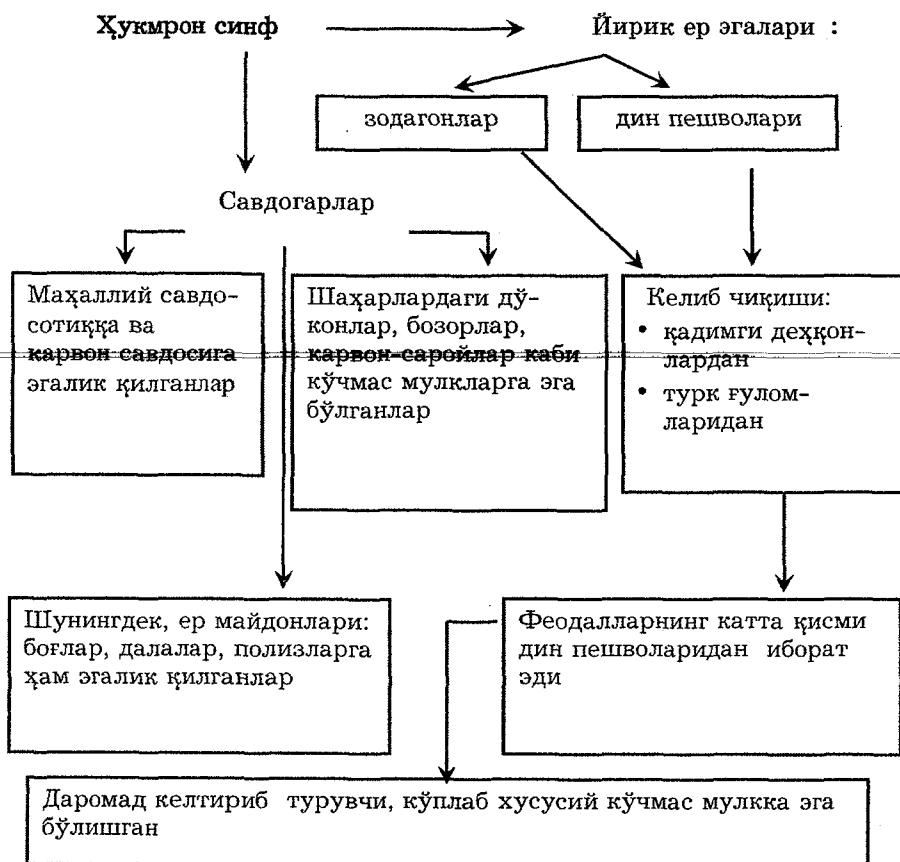
Бухоро

илоҳиёт маркази, ислом таянчи,
бу ерда:

Ижтимоий тузум

Ҳасрда Сомонийлар ҳокимиюти, саройдаги доимий қуашлар ва фитна-фасодлар туфайли тушкунликка юз тутди. Сурункали тарзда маош олмаган қўшин очик-оидин ўзининг норозилигини намойиш этарди, солиқларнинг ошиши эса халқнинг кескин қаршилигига олиб келди. Вилоят ҳукмдорлари ўз ҳуқуқларини кенгайтиришга уринардилар, бу эса марказий ҳокимиётнинг заифлашувига сабаб бўлди.

Ер мулкчилиги 3 тоифага бўлинган:

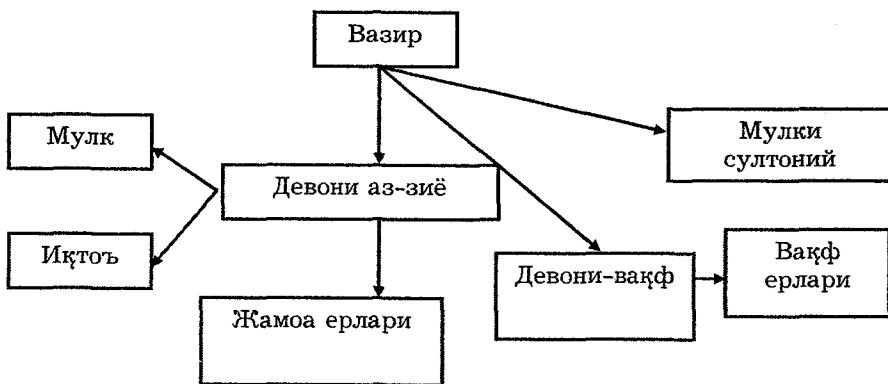
- **1. Мулки сultonий** – сultonга тегишли ерлар, ундан тушган солиқлар давлат хазинасига юборилганилиги боис «давлат ерлари» деб аталган.
- **2. Мулжалар** – хусусий ерлар ҳукмрон сулола аъзоларига, турк лашкарларидан бўлган дин пешволарига, савдогар ва ҳакозоларга тегишли бўлган.
- **3. Вақф ерлари** – доимий ёки вақтинчалик фойдаланиш учун мусулмон муассасалари – масжид, мадраса, мақбараларга берилган ерлар.

Давлатнинг солиқ тамойилига кўра ерлар икки тоифа бўлган:

Мулки хирож, яъни хирож йигиб олинадиган ерлар. Бу ерлар мулки сultonий бўлиб, дехқонлар яшовчи қишилоқ жамоасининг ерлари эди.

Солиқ мажбуриятларидан қисман озод этилган ерлар. Бу ерлар дин пешволари ва сайидларга - Муҳаммад хонадони авлодларига тегишли эди.

Давлат мулкларининг турлари

Ўрта Осиё ер мулкчилигининг муҳим жиҳати:

Мулкдорлар ўз ерларини кичик майдонларга бўлиб, муҳтожларга муайян шарт эвазига ижарага берганлар.

Одатда, камерли ва ерсиз дәҳқонлар ерларни ижарага олар эдилар (барзигорлар).

Эксплуатация қилинувчи синф ва дәҳқонлар

Бир қатор оғир мажбуриятларни ўтаганлар.

Сарой, масжид, мақбара ва ҳакозолар қурилишида меҳнат қилганлар.

Биргина 839 йилги қўзғолон пайтида 26та зодагон ер эгаси ўлдирилган.

Оқибатда дәҳқонларнинг нороziлиги ортган

Дәҳқонларнинг аҳволи оғир бўлган

Хунармандчиллик

Хунармандлар шаҳарларда катта мавқега эга бўлганлар. Аҳолиси ҳунармандчилкнинг ҳеч бўлмаганда 32 тури билан шуғулланган истиқомат жойлари - шаҳар ҳисобланган.

IX-X асрларда
ҳунармандлар
эркин инсонлар
эдилар.

} Улар
ийғилардилар:

алоҳида мавзеларда
савдо расталарида
алоҳида жойларда
(дўконларда)

Хунармандчиллик билан асосан эркин кипшилар шуғулланганлар:

эркаклар

ва

аёллар

улар йигириш ҳунари ва қисман тўқимачиликка эгалик қила
бошладилар.

ҳунарманд - устанинг ўзи ҳам, шогирди ҳам меҳнат қилган

Қўшин

Қўшин давлатда жуда катта аҳамиятга эга бўлган.

Турк гуломларидан тузилган
махсус қўшин (шахсий гвардия)
ҳукмдорни,
унинг ҳокимиютини қўриқлаган.

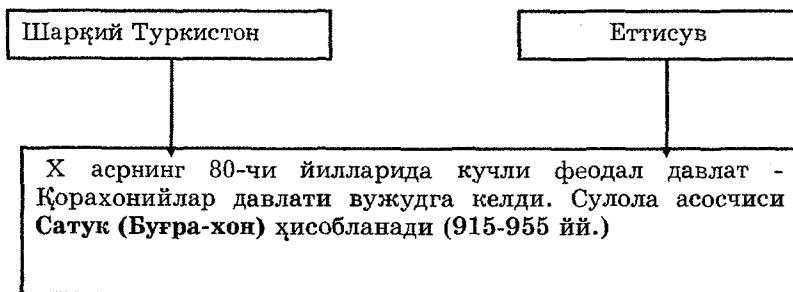
Хавф тугилганда “эркин
дехқонлар”дан лашкар
ийғилган.

Улар ҳокимият томонидан
таъминланганлар.

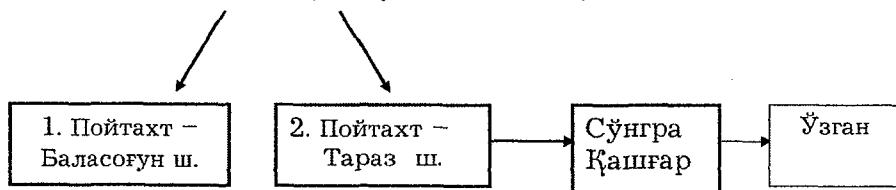
Х асрда турк қўшини қўмондонлари йирик мулкдорларга
айланиб, Сомонийлар сулоласига бўйсунмай қўйдилар. Шунга
ўхшаш ҳолатлар туфайли, X аср ўрталарида, Сомонийлар
давлатининг сиёсий кучига путур етган.

ҚОРАХОНИЙЛАР ВА ҒАЗНАВИЙЛАР ДАВЛАТИ (XI-XII асрлар.)

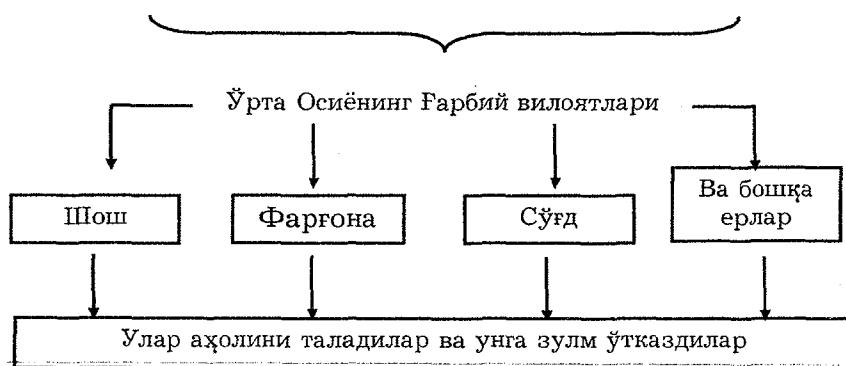
XI асрда Шарқий Туркистон ва Еттисув ҳудудида турли туркй қабилалар истиқомат қилингандар

Унинг ҳукмронлиги даврида мамлакат икки мустақил давлатга бўлинди.

Буғрохон бошчилигидаги Еттисув турклари босқинчлилик юришларини бошладилар.

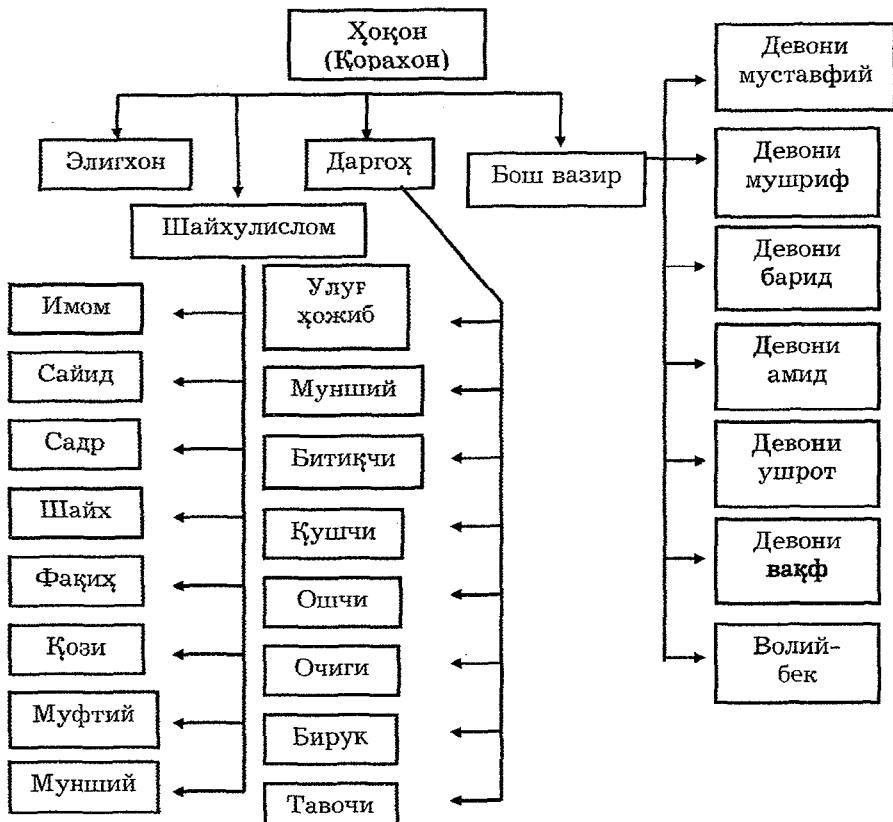

Сомонийлар давлати инқизозининг сабаблари

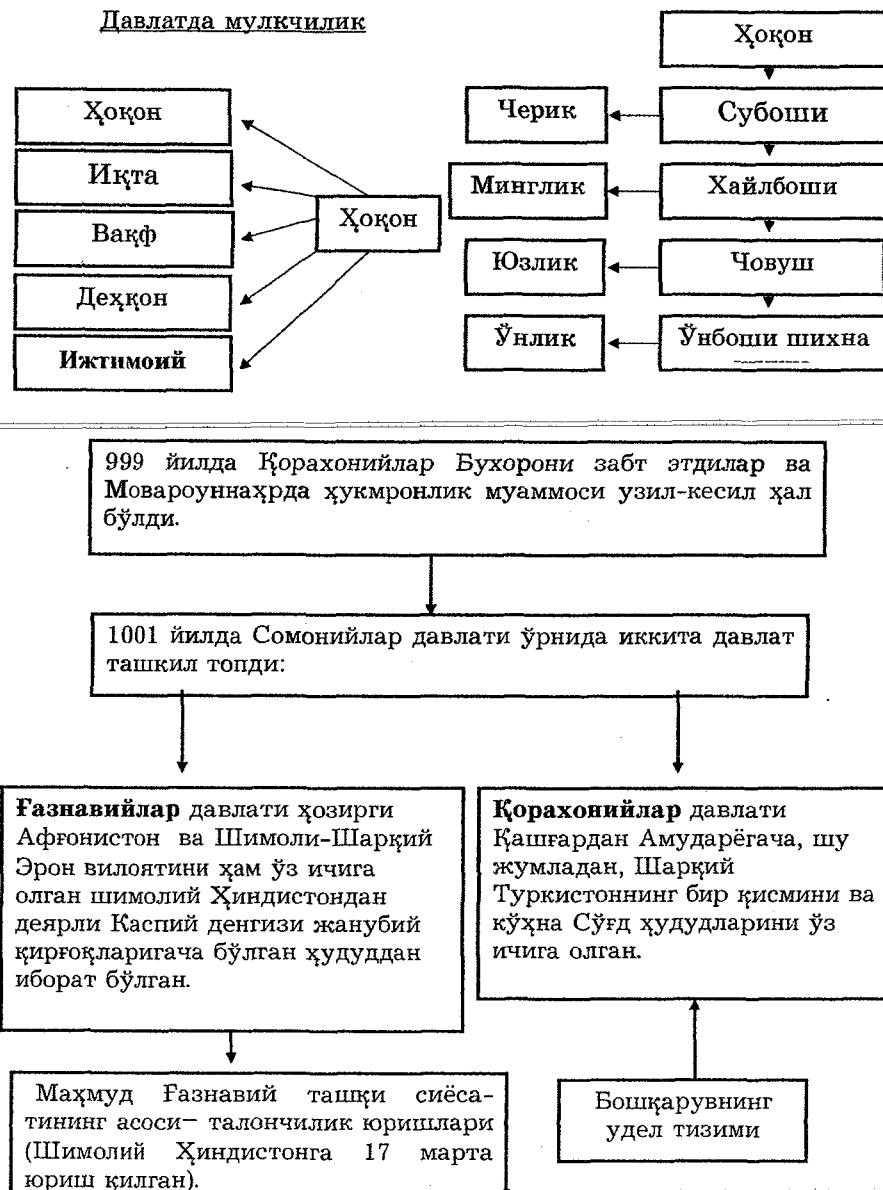
- Деҳқонлар солиқ зулмидан, Сомонийлар қўшиларининг юришларидан жабр кўйардилар
- Деҳқонлар Сомонийлар ҳукмронлигидан норози эдилар
- Эски деҳқон зодагонлари марказлашган амир ҳокимиятига бўйсунишни хоҳламас эдилар.
- Турк гуломларидан тузилган қўшин ҳам ишончсиз бўлиб чиқди.

Буларнинг ҳаммаси қудратли, бой маданиятга эга Сомонийлар давлатининг қулашига ва Қорахонийлар ҳукуматининг мустаҳкамланишига олиб келди.

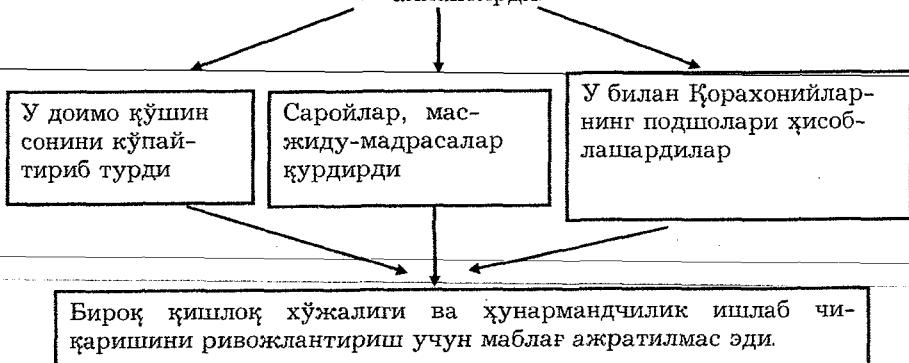
Қорахонийлар давлатининг сиёсий тизими

Ҳарбий тизим

Талончилик юришлари Маҳмуд Газнавийни кучли ҳукмдорга айлантириди.

1017 йилда
Хоразм босиб
олинди.

Хоразм Газнавийлар давлатига қўшиб олинди ва
1040 йилгача уларга тобе эди.

Газнавийлар давлатининг қулаши

XI асрнинг
биринчи
ярмида

Салжуқийлар
ҳаракати бошланди

Улар дастлаб Сирдарё ҳудудидаги, кейин эса Зарафшоннинг ўнг қирғогида яшаган туркман гуруҳларига бошчилик қилдилар.

1040 йилда Данданаконда (Сароҳс ва Марв оралиғида)
Газнавийлар ва Салжуқийлар ўртасида ҳал қилувчи жанг
бўлиб ўтди.

Газнавийлар қўшини мағлубиятга учради. Ушбу жанг уларнинг қудратига якун ясади.

Қулаган Фазнавийлар давлати ўрнида буюк Салжуқийлар давлати ташкил топди. Тұғрулбек Давлатта бош бўлди.

Тұғрулбек сиёсати

Босқинчилик юришлари. 1055 йилда у арабларнинг бир қисмими ўзига бўйсундирди ва Боғдод халифасини ўзининг номига хутба ўқитишга мажбур қилди.

Мамлакат пойтахти деб

Рай шаҳарини
эълон қилди

XI-XII асрларнинг Қорахонийлар ҳукмронлиги даврида Ўрта Осиёда феодал муносабатлар сезиларли даражада ривожланди.

XI-XII АСРЛАРДА ЎРТА ОСИЁ ХАЛҚЛАРИНИНГ МАДАНИЯТИ

Сомонийлар ҳукмронлиги даврида Хурсон ва Мовароунинаҳр иқтисоди ва маданияти юксалди. Марв, Бухоро, Самарқанд, Урганч шаҳарлари эса ўз замонасининг маданий марказлари сифатида шуҳрат қозонди.

Сомоний ҳукмдорлари
сиёсатининг ўзига хос
жиҳати.

Шеърият, адабиёт ва фанга
ҳомийлик.

Ўқув муассасалари –
мадрасалар вужудга келди

Кўпгина феодаллар
йирик кутубхоналарга
эга эдилар

Кўплаб Ўрта Осиё олимлари Боғдодга ва мусулмонларнинг бошика илм марказларига таълим олгани борар эдилар.

Бу даврда қуйидаги буюк олимлар яшаганлар ва ижод қилғанлар

Мұхаммад
ибн Мусо
ал-Хоразмий
(780-847 йй.)

- алгебра – «алжабр» (“алгоритм”) асосчиси;
- асарлари: “Астрономик жадвал”, “Қуёш соатлари ҳақида рисола”;
- жүгрофий хариталар тузган;
- Шарқ ва Farb мамлакатларининг Ўрта асрлар илмий тафаккури тараққиётiga самарали таъсир кўрсатган,

Аҳмад
ал-Фарғоний
(IX аср)

- астроном, математик, географ;
- асарлари “Самовий ҳаракатлар ҳақида китоб”, “Юлдузлар илми ҳақида”;
- унинг қўллэзмалари Париж, Қоҳира, Санкт-Петербург, Москва ва бошқа шаҳарлар кутубхоналарида сақланиб қолган.

Абу Наср
ал-Фаробий
(873-950 йй.)

- Бөғдод ва Дамашқда яшаган;
- фалсафа, табобат, фалакиёт ва математикага оид 160дан ортиқ асар ёзган;
- антик фалсафа - Арасту, Афлотун, Евклид таълимотини тарғиб қилган;

Абу Райхон
Беруний
(973-1048 йй.)

- қомусий олим, географ, астроном, физик, математик;
- ўша давр барча билим соҳаларини қамраб олган 150дан ортиқ асарлар ёзди:
- “Қадимги аждодлардан қолган ёдгорликлар”, “Қадимги халқлар йилномаси” ва бошқалар;
- Шарқда биринчи бўлиб Ер шари макети – глобусни яратди. Коперникдан 500 йил аввал Ернинг қуёш атрофида айланисини тахмин қилган;
- у фақат билим ва меҳнатгина инсонни улуғлайди, деб ҳисоблаган.

- Абу Али ибн Сино (980-1037ий.) Европада Авиценна
- файласуф, табиб, шоир, олим (форс ва араб тилларида ёзган);
 - кўзга кўринган йирик асарлари “Билимлар китоби”, “Нажот китоби”, “Даволаниш китоби”, “Фан қонуни” ва ҳ.
- Абдулла Жаъфар Рудакий (Х аср)
- шоир, ҳофиз, созанда – руд- мусиқа асбобининг моҳир ижрочиси;
 - форс-тоҷик шеъриятининг асосчиси, қасидалар муаллифи;
 - инсонларни баркамол қилиб тарбиялаш дунёни такомиллаштиради, деб ҳисоблаган; ўз тилининг соғлиги учун курашган.
- Абдулқосим Фирдавсий (934-1020 йй.)
- шоир, форс-тоҷик мумтоз адабиётининг намояндаси;
 - “Шоҳлар ҳақида китоб” (“Шоҳнома”) муаллифи.
- Юсуф Хос Ҳожиб Баласофуний (1021 - ?)
- шоир, туркий халқлар ёзуви ёдгорлиги “Қутадгу билиг” («Саодатга элтувчи билим»)нинг муаллифи, бу асарига у фалакиёт, математика табобатта оид маълумотларни ҳам киритган.

Меъморчилик ва безак саънати

Пишган ғиштнинг пайдо бўлиши катта аҳамиятта эга бўлди.

Бухородаги
Исмоил
Сомоний
мақбараси

XI-XII асрларда
миноралар
қурилиши
(минораи Калон -
Бухоро Катта
минораси ва
бошқалар)

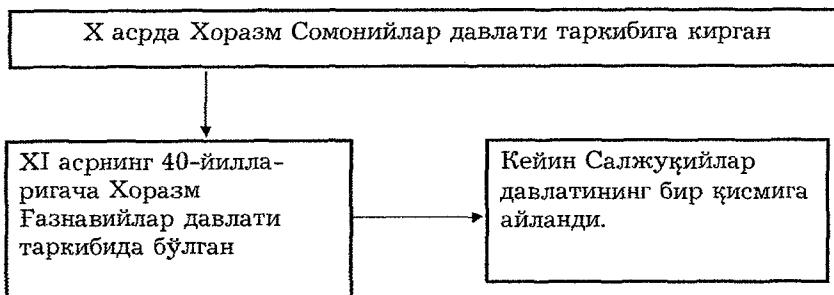
XIII асрда масжид ва
мақбаралар қурилишида
янги услугуб - Бухоро
атрофидаги Аработа
мақбараси, Ҳазор масжиди,
Бухородаги намозгоҳ
масжиди.

Ганчкорлик

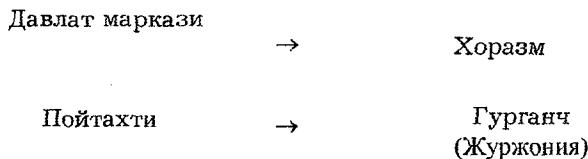
Шундай қилиб, IX-XII асрлардаги Ўрта Осиё буюк алломаларининг илмий меъроси асрлар синовидан муваффақиятли ўтиб, умуминсоният тамаддунига улкан ҳисса бўлиб қўшилди, ўзлари эса инсоният тарихидаги даҳо олимлар қаторидан фахрли ўрин эгалладилар.

И.А. Каримов таъкидлаганидек: “Марказий Осиё тарихида сиёсий ақл ва ахлоқи фахрга, диний қарааш ва энциклопедик илмга эга жуда кўп машҳур арбоблар бўлган. Уларнинг дунё цивилизациясига қўшган буюк ҳиссаси бугун бутун дунёга машҳурдир”.

ХОРАЗМИОҲЛАР ДАВЛАТИ (Х-ХІІІ асрлар)

Шу вақтдан эътиборан Ануштегинларнинг (1097-1231ий.) тўртинчи ва “энг ёрқин” сулоласидан бўлган хоразмшоҳларнинг 140 йиллик ҳукмронлик даври бошланди.

Хоразм давлати (аввал Салжүқийлар давлатига қарам бўлган) мустақилликка эришиди

У Ўрта Осиё ва Шимолий Эрондаги қудратли давлатлардан бирига айланди. Ўз ҳукмронлигининг 10 йиллиги охирида бу давлат таркибига Мовароуннаҳр, Хурросон, Мозандарон, Қармана, Форсий Ироқ, Озарбайжон, Сижистон, Газна ва бошқа мамлакат ҳамда вилоятлар ҳудудлари кирган.

XII асрнинг охири ва XIII асрнинг бошида Хоразмшоҳлар давлати – мусулмон дунёси Шарқидаги энг катта ва энг қудратли давлат бирлашмасидан иборат эди.

Хоразмшоҳлар сулоласи

Ануш – Тегин* → Хоразмшоҳлар сулоласининг асосчиси

1100 йилда Султон Санжар Ануш Тегиннинг ўғли Қутбиддин Мұхаммадни Хоразмга ҳукмрон қилиб тайинлади.

Хоразмшоҳ
Қутбиддин
Мұхаммад
30 йил ҳукмронлик
қилган (1097-
1128й.)

- султон Санжарга содиқ бўлган (унинг ҳукмронлигини тан олган);
- Марвда таҳсил олиб, адаб ва диний фанларни чуқур ўрганган;
- уламолар ва дин арбобларига ҳомийлик қилган;
- ҳар томонлама истеъдодли инсон бўлган;
- фуқароларига адолатли эди, шунинг учун уни ҳурмат қилишган ва улуғлашган;
- обрў-эътиборли ва куч-қудратли ҳукмдор бўлган.

* Ануш–Тегин ёшлик пайтларида туркий қул бўлган (Гуржистонда мамлюқ бўлган). У ёшлигидәёқ таниқли салжүқийлар амири Исфахсалор ИзадДин Онар Билга Тегин томонидан сотиб олинади ва мансаб поғоналарида тез кўтарила бошлайди.)

Султон Санжар Қутбиддин Мұҳаммаднинг ўлимидан сўнг,
унинг 29 яшар ўғли Жалолиддин Отсизни Хоразмга ҳукмрон
қилиб тайинлади

**Жалолиддин
Отсиз**
(1128 – 1156ий.)

- Марвда таҳсил олган;
- ислом ҳомийси ва илоҳиёт уламоси бўлган;
- фан ва санъатни эъзозлаган (форс тилида қасида ва руబойлар ёзган, кўп шеърларни ёддан билган);
- аҳоли орасида адолатли ва ғамхўр ҳукмдор ҳисобланган;
- жангларда ботирлиги билан ажралиб турган, кўп маротаба ғалаба қозонган;
- айёр дипломат ва иродали лашкарбоши сифатларини ўзида мужассам қилган;
- ўз мулкларига Жанд ва Манғицлоқни қўшиб олди, қипчоқлар ва туркманларни ўзига бўйсундирди, Шарқий Хоразмни ободонлаштиришга шикоят билан киришиди;
- унинг Хоразм олдидаги хизматлари шундан иборатки, у қудратли Салжуқийлар ҳукмдори – султон Санжарга қарши муваффақиятли кураш олиб борган.

Отсиз Хоразмга 29 йил ҳукмронлик қилган бўлса – шундан деярли 16 йилини мустақил бошқарган. У мусулмон дунёси Шарқида қудратли ва мустақил давлатга асос солди, лекин мустақилликка тўлиқ эриша олмади. У қорахитойларга хирож тўлар эди.

Отсиз асос солган давлат унинг меросхўрлари даврида янада кенгайиб, қудрати ошиб борди. Уларнинг мақсади:

давлат ерларини
кенгайтириш

унинг ҳалиқаро
мавқеини
мустаҳкамлаш

Ил-Арслон Жалолиддин Отсиз ишларининг давомчиси бўлди

Ил-Арслон
(1156-1172 йй.)

- Хурросондаги қулай вазиятдан фойдалана олмади, фақатина Дихистон ҳудудини ўзига қўшиб олиш билан чегараланди.
- Мовароунаҳрда ҳам катта ютуқларга эришишга улгурмади, чунки қорахитойлар билан кураш кўп кучни талаб қиласди.

1193 йилда Аловуддин Такаш – Ил-Арслоннинг ўғли таҳтга ўтиради.

Унинг ҳукмронлиги даврида Хоразм энг қудратли давлатга айланди. Бу даврда давлат ҳудуди Эроннинг шарқий қисми қўшиб олиниши ҳисобига икки марта кенгайди.

Аловуддин
Такаш
(1193 – 1200й.)

- отаси ва айниқса, бобоси Отсизнинг улкан мустақил давлат тузиш сиёсатини давом эттиради.
- 1187 й. Нишопурни, 1192 й. Райни, 1193 й. Марвни эгаллади, 1194 й. эса Фарбий Салжуқийлар давлатининг султони Тоғрул II га қаттиқ зарба берди;
- етук дипломат, лашкарбоши, фуқароларига адолатли ҳукмдор бўлган;
- мусиқани яхши кўрган, удни яхши чалган;
- ўткир зеҳни билан танилган;
- қобилиятли ҳукмдор эди.

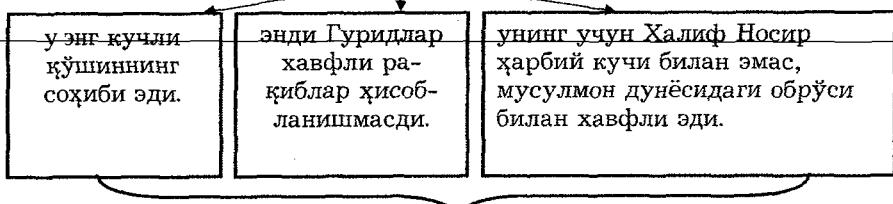
Бироқ,

унинг сиёсатининг заиф томони шу эдикি, у қипчоқларнинг ҳарбий зодагонларига ҳомийлик қилган..., бу эса кейинчалик ўғли Муҳаммад Хоразмшоҳ даврида Хоразмшоҳлар давлатининг қулашига ёрдам сабаб бўлди.

Такашнинг вафотидан сўнг ҳокимият бошига
Аловуддин Муҳаммад келди.

Хоразмшоҳлар давлатининг юксалиши ва таназзулга учраши шу ҳукмдор номи билан боғлиқдир.

У тахтга ўтирган вақтида, унинг учун қулай имкониятлар вужудга келган эди:

Аловуддин Муҳаммадга фақаттинга қорахитойларни бўйсундириш ва Мовароуннаҳрни эгаллаш қолганди ва у бу ишни қилди ҳам, аммо уларнинг зўравонлигини ўзининг зулмига алмаштириди.

Хоразмшоҳ Муҳаммад (1200-1220 йй.)

- кучли Гуридлар устидан ғалаба қозонган;
- Хурросон ва унинг Хирот, Балх ва бошқа шаҳарларини Хоразмшоҳлар давлатига қўшиб олган;
- 1210 йилда Самарқанд ҳукмдори хон Усмон билан биргаликда қорахитойларни қувиб чиқарди;
- тўхтовесиз жанг олиб борган. Деҳқонлар ва шаҳарликлар катта солиқлардан ва солиқ йиғувчиларнинг адолатсизликларидан норози эдилар.
- муваффақиятлари билан мақтаниб, ўзини «Искандари Соний», яъни «иккинччи Искандар» деб атаган. Ўзининг узугига “Султон оллоҳнинг ердаги соясидир”, деб ёздирган.

1217 йилга келиб Муҳаммад Ироқдан Ҳиндистонгача, Орол денгизидан Ҳинд океанингача бўлган буюк давлатнинг ҳукмдорига айланди. Давлат таркибига улкан бож тўлайдиган 400 шаҳар ва 300 минглик улкан қўшин кирган эди.

Бироқ Чингизхон босқини Хоразмшоҳ давлатининг ҳарбий ва сиёсий жиҳатидан заиф эканлигини кўрсатди.

Жалолиддин Мангуберди қисқа ҳаёт кечирган бўлсада (33 йил), Хоразмшоҳлар тарихидаги энг ёрқин сиймолардан биридир.

Жалолиддин
Мангуберди
(1220-1231й.)

- мард, жасур саркарда бўлган, Ватанини ниҳоятда севган;
- мўғуллар устидан бир қанча ғалабаларга эришган: аввал Наси (Ниси) яқинида, кейин Қандахорда, Парвана даштидаги жангда (мўғулларнинг 45 минглик қўшинини енгган);
унинг ютуқлари Мовароённаҳр ва Хурросон аҳолисини мўгулларга қарши курашта илҳомлантирган→ Марв, Хирот, Самарқанд ва Сирдарёнинг юқори оқими ҳудудида мўгулларга қарши қўзғолонлар бошланган.

Аммо Жалолиддин мўгулларга қарши ҳаракатларнинг бошида тура олмади, чунки унинг лашкарлари орасида ўзаро келишмовчиликлар бошланди, натижада унинг қўшини парокандаликка учраб, охир-оқибатда мағлуб бўлди.

Шунга қарамай, ҳатто Чингизхон ҳам унинг мардлиги ва ботирлигига қойил қолиб: “Агар ўғлият бўлса, шундай бўлсин!” - деган эди.

Жалолиддин 1231 йил Қурдистон тоғларида ҳалок бўлди. Унинг вафоти билан Хоразмшоҳларнинг қудратли сулоласи барҳам топди.

Хўжалик ҳаёти

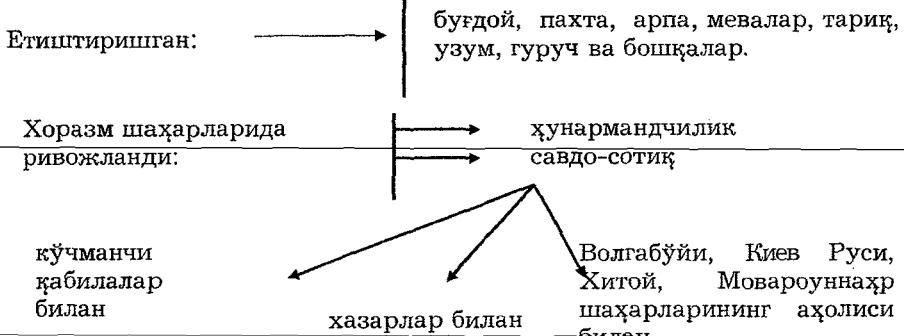
Иқтисод
асоси

Деҳқончилик

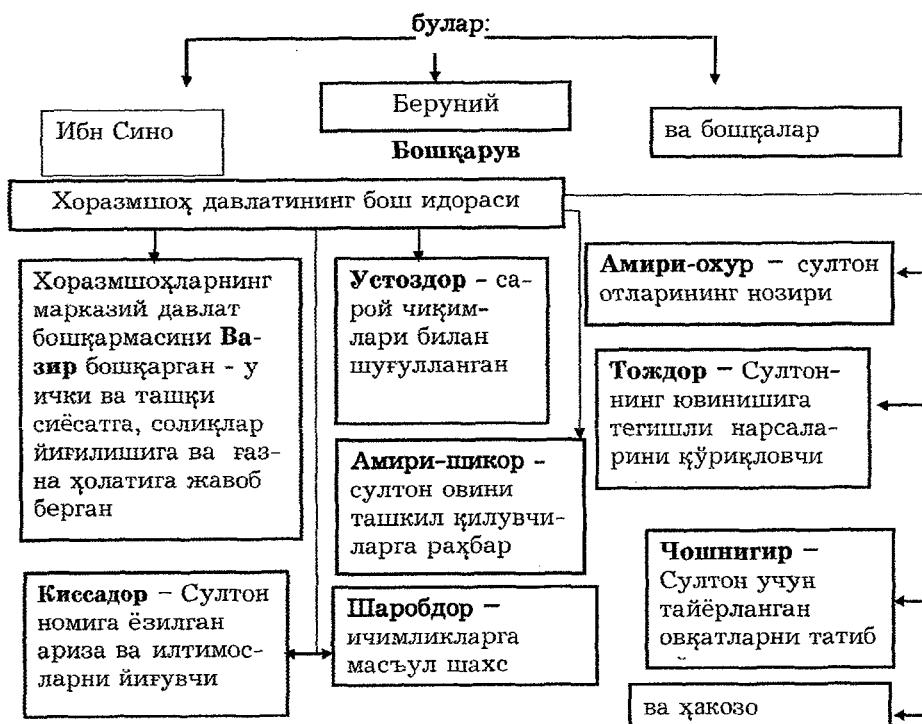

- сугориш тармоқлари,
- дарё каналлари,
- тўғонлар ва ҳакозолар негизида

XI аср охирида Хоразмнинг пойтахти - Урганч Шарқнинг гўзал ва обод шаҳарларидан бири ҳисобланарди.

Хоразмшоҳ ҳузурида Шарқнинг буюк олимлари яшардилар,

Халқ қўзголонлари

1206 йилда Бухорода Малик Санжар бошчилигига бўлиб ўтади

1212 йилда Самарқанд Хоразм давлатига қўшиб олинди

Хоразмшоҳлар ҳуқимдорлиги даврида Ўрта Осиё феодал мулкларининг бирлашиш жараёни ниҳоясига етди.

Аммо, ҳокимият учун ўзаро ички урушлар улкан давлатни заифлиширди ва...

XIII асрда мўғулларнинг босқини бошланди ва Хоразмшоҳлар уларга жиддий қаршилик кўреата олмадилар.

Шундай қилиб, Хоразм давлати мўғулларнинг Фарбга қараб юриши – истилосининг илк зарбаларига биринчи бўлиб дучор бўлди. Хоразмшоҳ мўғуллар қўшинига нисбатан устун бўлган ҳарбий қучларга эга бўлишига қарамай, улкан давлатининг чегарасида ҳам, асосий ҳудудида ҳам мудофаани ташкил қила олмади.

МОВАРОУННАҲР МЎҒУЛЛАР БОСҚИНИ ДАВРИДА

Ўрта Осиёда феодал мулкларни Хоразмшоҳлар ҳокимияти остида ягона давлатта бирлаштириш учун кураш давом эттаётган бир даврда, Мўгулистонда улкан кўчманчи мўғуллар давлатини тузиш ўз ниҳоясига етган эди.

Тимучин (Чингизхон)
мүғуллар давлатига
бөш бүлгач,
интилди:

Узоқ Шарқдан Ўрта ер денгизи
қирғоқларигача бўлган карвон
йўлларини босиб олишга.

Вужудга келтириди:

Чингизхоннинг фавқулодда
хавфли ҳолатлар учун шахсий
қўшини - «кешик» бор эди.

Ўнлик, юзликларга
бўлинган, яхши қурол-
ланган, тартибли, кўп сонли
қўшинни.

Мўғулистон
аҳолисининг
машғулоти:

тинчлик пайтида чорвачилик билан
шугуфланган.
уруш пайтида қўшин таркибида жанг
қилган.

Чингизхон-
нинг ҳарбий
юришлари:

1209 йилда Хитойнинг
Шимоли-Шарқига
(Тангутлар мамлакатига)
1211 йилда Шимолий
Хитойга.

1215 йилда
Хитойга иккинчи
юриши

қимматбаҳо
ўлжаларни

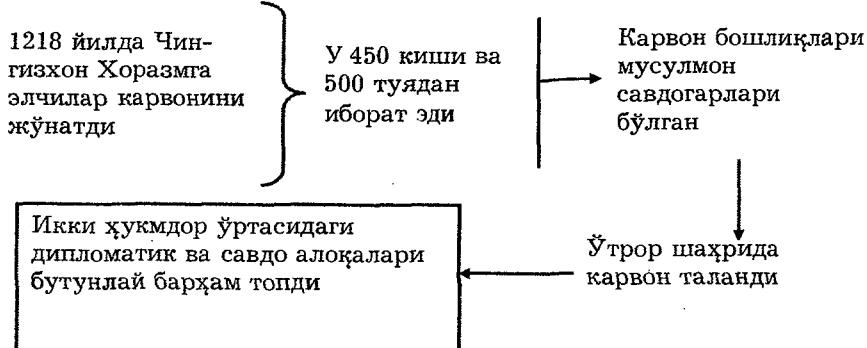
одамларни (қул-
ларни) олиб келди

Зта шаҳарни
босиб олди

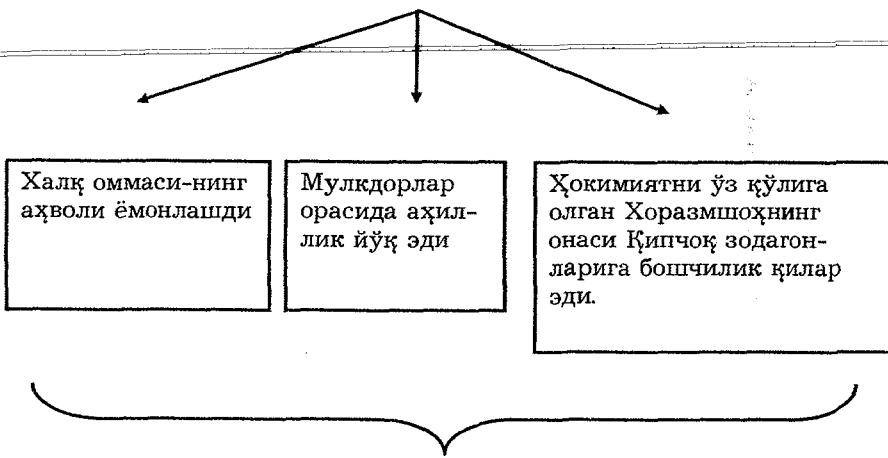
улкан ўлжа - олтин,
кумуш, илак газлама
ва бошқаларга эга
бўлди.

Пекинни босиб
олди, Цин импе-
риясини маҳв
қилди.

Шимолий Хитойни Мўғул давлатига қўшиб олди, бой ўлжаларни
қўлга туширди, муҳими, кейинги ҳарбий юришларининг
муваффақиятини таъминлаган ҳарбий қуролларни, уларни ясай
оладиган ва фойдалана оладиган одамларни олиб кетди.

Хоразмшоҳлар давлатидаги ички вазият:

Чингизхон булярнинг ҳаммасидан хабардор бўлган.

Хоразм давлатининг ҳарбий қурултойида қуидидаги таклиф киритилди:

Жаңг қилиш
учун улкан
құшинни бир
жойга ииғиши.

Аммо

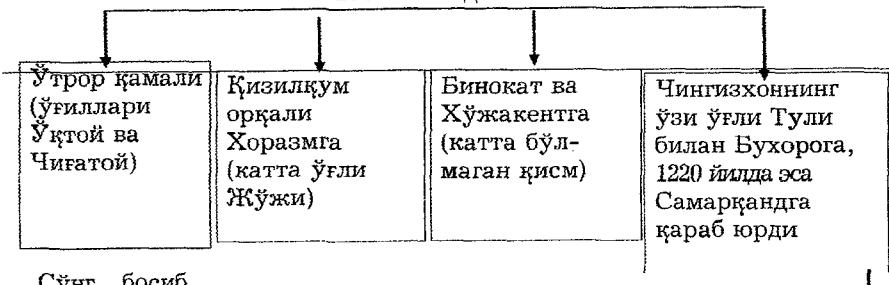
қуруултойнинг бу таклифи
қабул қилинмады, Хоразмшоқ
құшинни турли шаҳарларга
бұліб ташлаш режасини
илгари сурди.

Чунки у таҳтдан ағдарилиб таш-
ланишидан құрқарди. Хоразм-
шохнинг энг катта стратегик **хатоси**
ана шундан иборат әди!

Чингизхоннинг Мовароунаұрни босиб олиши

1219 йил

200 минг одам

Сүңг босиб олдилар:

- Урганч,
- Нишопур,
- Хирот,
- Ыттор,
- Марв,
- Балх,
- Термизни.

Күп қишлоқлар ер юзидан йұқ қилиб юборилди

Шунга қарамасдан, Ўрта Осиёning бир қатор шаҳарларининг (шу жумладан, Хоразмшоҳлар давлатининг пойтахти Урганч) аҳолиси ва кўплаб ҳарбий гуруҳлар босқинчиларга қарши мардонавор курашдилар ва уларга жиддий зарбалар бердилар. Сўнгти Хоразмшоҳ Жалолиддин Мангуберди мўғулларга қарши курашда ўзининг жасурлиги ва фаоллиги билан шуҳрат қозонди.

1227 йилда Чингизхоннинг ўлимидан сўнг буюк давлат ўғиллари томонидан ўзаро улусларга бўлинди

Ўғли Чигатой Шарқий Туркистон ва Еттисувга ҳукмдор бўлди } Чигатой улуси XIV асрнинг 40 йилларигача мавжуд бўлган ← улусни маҳаллий амалдор Маҳмуд Ялавоч бошқарган, чунки мўғуллар маданий ер хўжалигига эга катта вилоятларни бошқаришда тажрибасиз эдилар.

Меҳнаткашларнинг оғир аҳволи

Маҳмуд Ялавоч	bosqo'qlar* er-damida solisqularni yilgan:	хирож;
		фавқулодда солиқлар; пайзалар* (ёрлик олган шахс турли имтиёзлардан фойдаланаарди); турли мажбуриятлар ва хизматлар.

Меҳнаткашлар икки томонлама зулм остида эдилар

Мўғул
хонлари

Босқинчилар хизматига ўтган маҳаллий мулқдорлар

* Маҳмуд Ялавоч вилоятларни бошқариш тизимига босқоқ (ҳарбий амалдор) лавозимини киритди.

* Пайза – олтин, кумуш, бронза, баъзан хатто ёғочдан ясалган парракча. Унга эга бўлган кишини маҳаллий аҳоли озиқ-овқат, от-улов, уй-жой ва саёҳат учун лозим бошқа қулайликлар билан таъминлашта мажбур бўлган.

Ўрта Осиё ҳалқларига нисбатан тараққиётнинг қуии поғонасида турган Мўгуллар томонидан Ўрта Осиёни истило қилинишининг асосий сабаблари:

- хоразмшоҳлар давлати буюк давлат сифатида энди вужудга келган эди,
- аҳолисининг таркиби турли бўлган. Уларларнинг ўзаро душманлиги баъзан оғир оқибатларга олиб келарди;
- давлат ҳокимиятини марказлаштириш анча заиф эди. Кўпгина лавозимлар авлоддан-авлодга мерос қоларди, бу эса давлат ҳокимиятига лойик номзодларнинг тайинланишига имкон бермасди;
- турли ер ва мулкларни “иқтось”га берилиши натижасида ҳоким ва вазирларнинг иқтисодий мустақиллиги ортди, бу эса марказий ҳокимиятнинг мустаҳкамланишига хизмат қилмаган;
- Муҳаммад Хоразмшоҳ тўхтовсиз урушилар олиб борар, деҳқонлар ва шаҳарликлар юқори солиқ ҳамда тўловлардан норози эдилар;
- зодагонлар ўзаро душманликда бўлган бир қанча гуруҳларга бўлгинган эди. Олий ҳарбий кенгаш аъзолари асосан Хоразмшоҳнинг онаси Туркан хотун билан боғланган қипчоқлардан иборат бўлган. Уларнинг асосий таянчи Туркман қабилалари эди;
- Мусулмонларнинг бир қисми Боғдод ҳалифаси Носир Аббос (1180-1225 й.) билан душманлик муносабатида бўлган Хоразмшоҳдан норози эди.

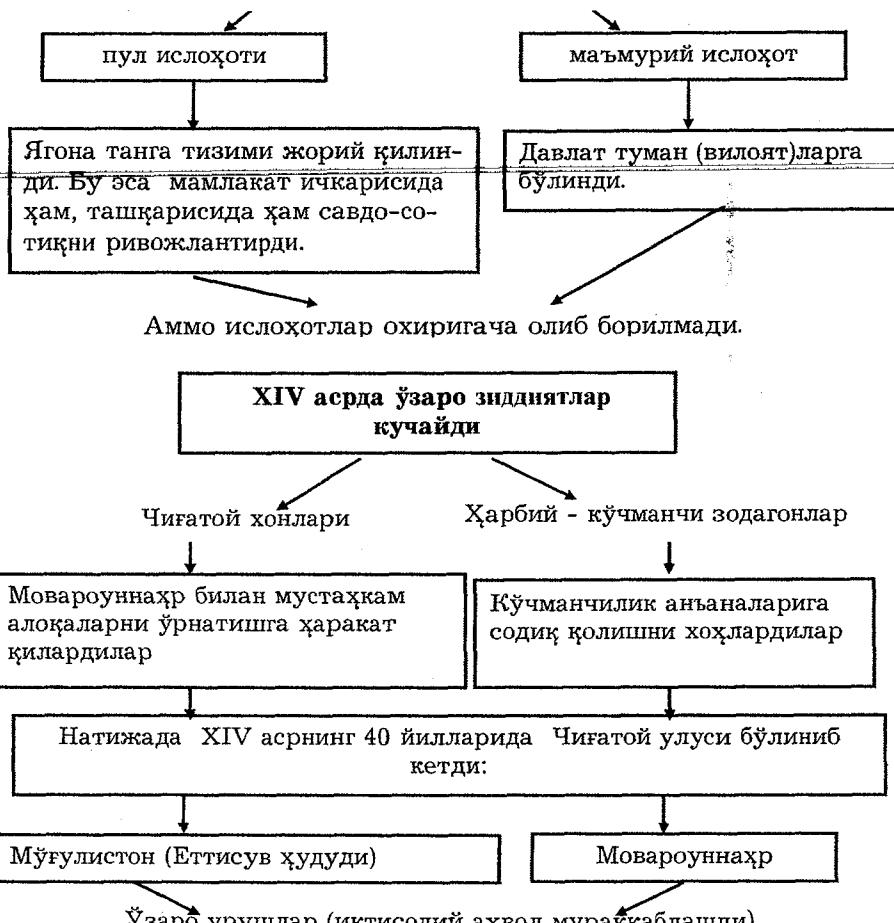
Шундай қилиб, Хоразмшоҳлар давлати мустаҳкам эмаслиги аён бўлди, шунинг учун ҳал қилувчи дақиқаларда Хоразмшоҳ ҳеч кимга суняна олмади.

Буларнинг ҳаммасидан Чингизхон яхши хабардор бўлган.

АМИР ТЕМУР ВА ТЕМУРИЙЛАР (XIV-XVI аср боши)

Сотиб олиш сиёсати давом этарди. Ҳукмдорлар босқоқлар бошчилигидаги мүғул ҳарбийлари ёрдамида ахолидан солиқ ва тўловларни йиғиб олардилар. Мамлакатнинг ҳароб бўлиши солиқларнинг камайиншига олиб келишини мўғуллар тушунардилар.

XIV аср бошларида Мўғул хони Кебек муҳим ислоҳотлар ўтказа бошлади:

Бу вазиятдан Мўғулистон хони Туғлуг Темур фойдаланиб,
Мовароуннаҳрга ҳужум қилди ва бу ерда қаршиликка
учрамади.

У Қашқадарёгача етиб борди.

Амир Темур унга
хизмат қила бошлади.

Туғлуг Темур Кеш вилоятининг
(Шаҳрисабз) бошқарувини Амир
Темурга топшириб, ўзи
Мўғулистонга қайтди.

Амир Темур
дўстона алоқа
ўрнатди:

Балх Амири
Хусайн билан

Улар Мовароуннаҳрга
ҳукмдор қилиб тайинлан-
ган Туғлуг Темурнинг
ўғли Илёс Хўжага қарши
юриш бошладилар.

1365й. Чиноз ва Тошкент ўртасидаги водийда
“Лой жангиги” бўлиб ўтди.

Илёс Хўжа

Амир Темур ва Амир
Хусайнлар орасида.

Натижада: Илёс Хўжага
Самарқандга олиб бора-
диган йўл очилди.

Мағлубият

30-йилларда Сарбадорлар (боши дорда)
ҳаракати бошланди. Улар курашдилар:

Ижтимоий
адолат
учун

истеъмол
молларининг
баравар тақ-
симоти учун

Маҳаллий зо-
лимларни йўқо-
тиш ва мўғул-
ларни ҳайдаб
чиқариш учун

Улар 45 йил
яшаган ўз дав-
лётларини Хуро-
сонда барпо
қилдилар

Уларнинг давлати ўз қўшинига, ўз тангаларига ва ўз қонунларига эга бўлган.

Сарбадорлар Илёс
Хўжага кучли зарба
бердилар ва мўғуллар
қайтиб кетишга мажбур
бўлдилар.

Самарқандликлар шаҳарни бир неча
ой давомида ўзлари бошқардилар.
Деҳқон ва ҳунармандларнинг
турмуш даражаси яхшиланди

Ниҳоят, Амир Темур ва Амир Ҳусайн Са-
марқандни эгалладилар

1370 йилда Амир Темур ўз рақиби Амир Ҳусайнни бартараф қилиб,
ўзини қурултойда Мовароуннаҳр ҳукмдори деб эълон қиласди.

Ўз давлатига пойтахт қилиб Самарқандни танлайди.

Амир Темур
35 йил
ҳукмронлик
қилди:
(1370-1405й.)

- марказлашган давлат қурди;
- ҳарбий юришлар қилди;
- Хоразмни босиб олди;
- давлат қурилишида катта ўзгаришларни амалга ошириди;
- йирик сугориш ва йўл қурилиши ишлари бажарилди;
- Европа шаҳарлари билан савдо-сотиқни ривожлантирди;
- ўзаро урушларга чек қўйди (натижада мамлакатнинг иқтисоди ва маданияти янада ривожланди);
- пойтахи Самарқандда кўплаб гўзал ва улуғвор бинолар қурдирди...

Улугбек даврида Мовароуннахр (XV аср)

1405 йилда Амир Темур вафот қилди } 1405 – 1409 йилларда ҳокимият учун ўзаро урушлар олиб борилди

1405 йилда ҳокимият тепасига Амир Темурнинг ўғли Шоҳруҳ мирзо келди. (1409–1447 йй.)

Мамлакат икки давлатдан иборат эди:

Маркази Хирот –
Хурносон пойтахти.
Шоҳруҳ мирзо
ҳукмронлик қилган.

Маркази Самарқанд – Амир
Темур давлатининг пойтахти.
Унинг набираси Муҳаммад
Тарағай (Улугбек) ҳукмронлик
қилган.

Улугбек
(1394–1449 йй.)
Шоҳруҳнинг
түнгич ўели

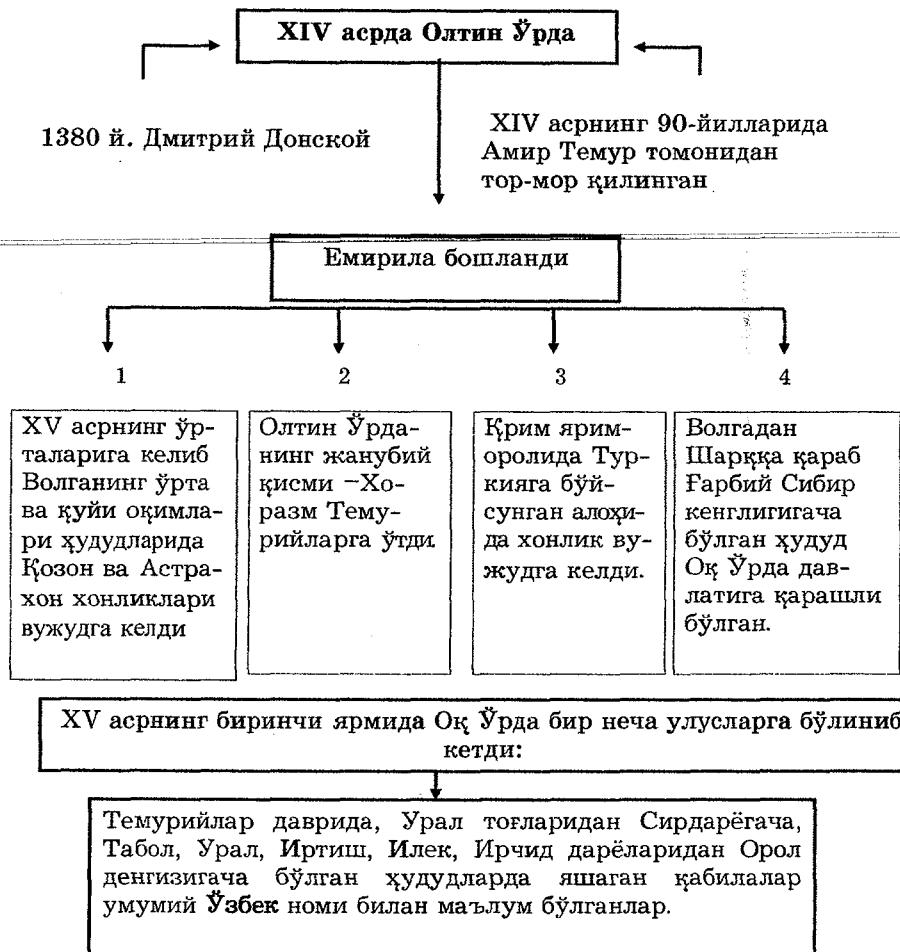
1411 йилда таҳтта ўтирган;
Шоҳ Малик оталиқ қилган;
Фан ва маданиятга ҳомийлик
қилган;
1428 йилда астрономия
расадхонасини қурдирди;
1449 йилда руҳонийлар томонидан
ўлдирилган.

Темурийлар
даврида
маданият

Самарқанд ва Хирот – маданият маркази
Алишер Навоий – (1441–1501 йй.)
Абдураҳмон Жомий – (1414–1492 йй.)
Камолиддин Беҳзод – буюк рассом –
«Шарқ Рафаэли».

ЎРТА ОСИЁНИНГ ШАЙБОНИЙХОН ТОМОНИДАН БОСИБ ОЛИНИШИ (XVII аср)

Мовароуннахр ва Хоразмнинг шимолида жойлашган Даشت-қипчоқ – қипчоқ чўллари ҳудудига, яримкўчманчи ва кўчманчи турк қабилалари ҳамда XVI асргача туркийлашиб кетган мўгул қабилалари яшайдиган бепоён даштлар кирган.

XV аср бошида Чингизхон авлодидан бўлган Абдулхайрхон бошчилигида бу қабилалар бирлашидилар.

У босиб олди:

Сирдарё қўйи ҳудудида жойлашган Сифнок, Оқ-қўргон, Аркун ва Ўзган шаҳарларини. Бу ердан ўзбек султонлари

Мовароуннаҳрга ҳужум қилар эдилар.

Ўзбекларниң Ўрта Осиё дехқончилик воҳалари сари оммавий юришларининг сабаблари:

1	2	3
Феодал муносабатлар ривожланиши билан кўпгина қабилалар ўтроқ ҳаёт тарзига ўтдилар, бу эса яйловларниң камайишига олиб келди ва улар янги жойларни излашта мажбур бўлдилар.	Хон ва беклар учун ҳарбий юришлар ва босқинлар бойлик орттиришнинг асосий манбай эди.	Кўчманчи қабилаларниң яйловлар учун ўзаро жанглари, кўпгина қабилаларни Ўрта Осиё ичкари ҳудудларига қараб силжишга мажбур қилди.

Кўчманчиларниң Мовароуннаҳрга бостириб келиши Абдулхайрхонниң набираси Шайбонийхон фаолияти билан борлиқдир

У курашларга бош бўлди

Кипчоқ даштида ўз ҳокимиятини тиклаш учун

Кўчманчи қабилаларни бирлаштириш учун

XV аср охирида Шайбонийхон барча туркий-мўгул қабилаларини бирлаштириб, кўчманчи ўзбеклар Давлатини барпо қилди.

Мовароуннаҳрдаги
вазият
(ўзаро можаролар)

бекарор

Муҳаммад Шайбонийхоннинг
ентигл ғалабасига ва жанубга
қараб муваффақиятли
юришига ёрдам берди:

1499 й.
Бухорни
босиб олди.

1500 й.
Самарқандни босиб
олди

Бунга турлича ёндашув:

- Баъзилар бор кучлари билан қаршилик кўрсатдилар
- Бошқалар эса ҳукмдорларнинг ўзгариши ихтилоф ва тартибсизликларга чек қўяди, деб умид қилидилар.

Амир Темурнинг
вориси Заҳириддин
Бобур уч маротаба
Самарқандни босиб
олган:

1513 йилда
Шайбонийхонга енгилди

Қобулга қайтиб келиб,
Афғонистон ва Шимолий
Ҳиндистонни забт қилгач,
Бобурийлар Салтанатига
асос солди (200 йил).

Шайбонийхон
(1500-1510 йй.)

- майда давлатлар бирлаштирилди;
- сиёсий ҳокимият марказлаштирилди;
- иктисад ривожланди;
- издан чиққан хўжаликлар қайта тикланди;
- тобе сultonларнинг кучларини заифлаштириш учун чоралар кўрилди (удел тизими);
- иктисадни ривожлантириш мақсадида пул ислоҳотлари ўтказилди.

Меҳнаткаш халқ оммасининг аҳволи.

Меҳнаткашлар турмушида
аҳамиятли ўзгаришлар
содир бўлмади

Дехқонларнинг кўп қисми камерли ёки ерсиз эдилар; меҳнат қуроллари жуда оддий бўлган; солиқлар тўлаганлар: хирож, закот, текин хизматлар ва ҳ.

Натижада буларнинг ҳаммаси
синфий зиддиятларнинг
кескинлашувига ва халқ
қўзғолонларига олиб келган
(улар шафқатсиз бостирилган)

Ташқи сиёсий ва иқтисодий алоқалар

Халқаро алоқалар
ривожланди:

Хиндистон билан;
Москва давлатлари билан;
(Иван Грозний ҳукмронлиги даврида).

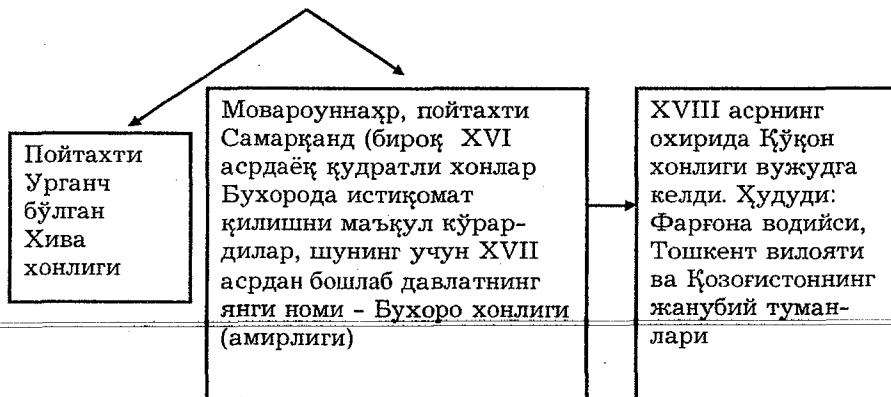
Савдо ва дипломатик
алоқалар ўрнатилди:

Туркия,
Москва,
Хитой,
Сибир,
Қозогистон,
Кичик Осиё хонликлари
билин.

Буларнинг ҳаммаси савдо-сотиқнинг ҳамда шаҳарларнинг ривожланишига ижобий таъсир кўрсатди. Бу даврга келиб сарой, масжид, қўприк, мадраса, карvonсарой ва қудуқлар қурилиши қайта бошланди. Шаҳарлараро почта алоқалари тикланди.

АШТАРХОНИЙЛАР ҲУКМРОНЛИГИ ДАВРИДА ЎЗБЕКИСТОН ХАЛҚИ (XVII-XVIII асрлар)

Шайбонийлар ҳукмронлиги даврида (XVI аср) Ўрта Осиёда иккита асосий феодал давлати ташкил топган эди:

Хонликлараро урушлар тинмаган

1598 й. Шайбонийлар сулоласининг ҳукмронлиги барҳам топди

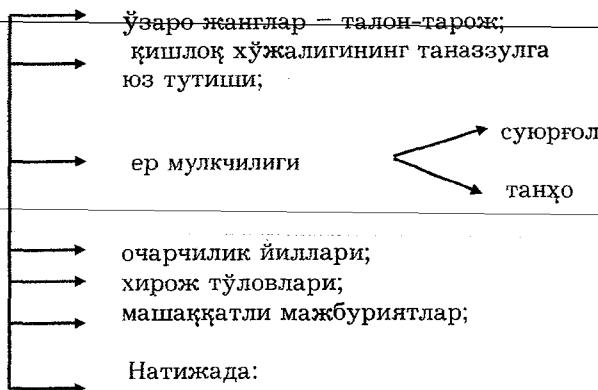
Бухорода яшаган Жонибек Аштархоний 1599 й. Мовароуннаҳр ҳукмдори қилиб сайланди. У Чингизхон авлодидан бўлиб, Астрахонда хонликка асос солган

Сулоланинг бошқарув даври ўзаро урушларнинг кескинлашуви билан тавсифланади.

1747 йилда марказий ҳокимият ўз аҳамиятини йўқотиб, хонлик алоҳида мустақил вилоятларга бўлинib кетади.

**Деҳқон ва ҳунармандларнинг эксплуатация
қилиниши кучайди**

**Мехнаткаш-
ларнинг оғир
аҳволи:**

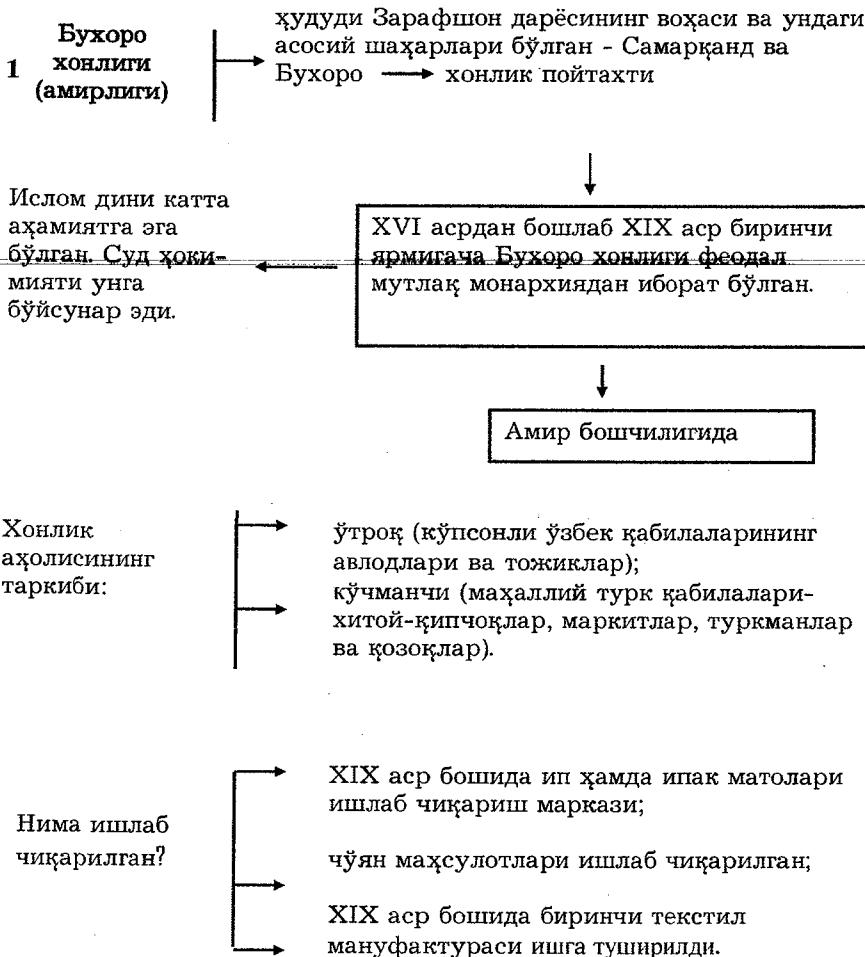

Кўзғолонлар бостирилди

XVII-XVIII асрларда Мовароуннаҳрдаги халқ қўзғолонларининг маглубияти сабаблари → қўзғолонларнинг олдиндан тайёрланмаганлиги, ҳаракатларнинг тарқоқлиги ва ёмон қуролланганлик.

XVIII а. ОХИРИ XIX а. БИРИНЧИ ЯРМИДА ЎЗБЕК ХОНЛИКЛАРИ

XVIII аср охирида Бухоро, Ҳива ва Қўйқон хонликлари мустаҳкамланди.

2 Хива
хонлиги

ҳудуди ҳозирги Ҳоразм вилояти,
Қорақолпогистон
ва Туркманистаннинг шимолий
туманларидан иборат.

Хонлик
аҳолиси

аҳолининг асосий қисми: турли ўзбек
қабилалари (қадимги Ҳоразм
аҳолисининг авлодлари);
кўчманчи ва ярим кўчманчи туркман,
қорақолпоқ, қозоқ ва ҳ. қабилаларидан
иборат

XVIII аср
II ярмидаги
ўзаро урушлар

Хонлик
ҳукуматини
инқиrozга олиб
келди,
натижада:

Хива ҳокимиияти Қўн-
ғирот сулоласи қўлига
ўтди (1920 йилгача
мавжуд бўлган).

XIX аср бошида Хива хонлари Туркман, Қозоқ ва Ҳурсон
ҳукмдорларига қарши бир қатор муваффақиятли юришларни
амалга оширидилар, 1811 йилда қорақалпоқларни бўйсундирдилар.

3 Қўйкон хонлиги
(1710 йилда Фарғона
водийсида вужудга
келган).

XVIII аср охирида ўз
мулкларини кенгайтирди:
Тошкент, Ўратепа, Ҳўжанд ва
уларга қарашли бўлган
ҳудудларни қўшиб олди.

Янги қалъалар ва шаҳарлар қурилди:
Андижон, Наманган, Марғилон ва ҳ.

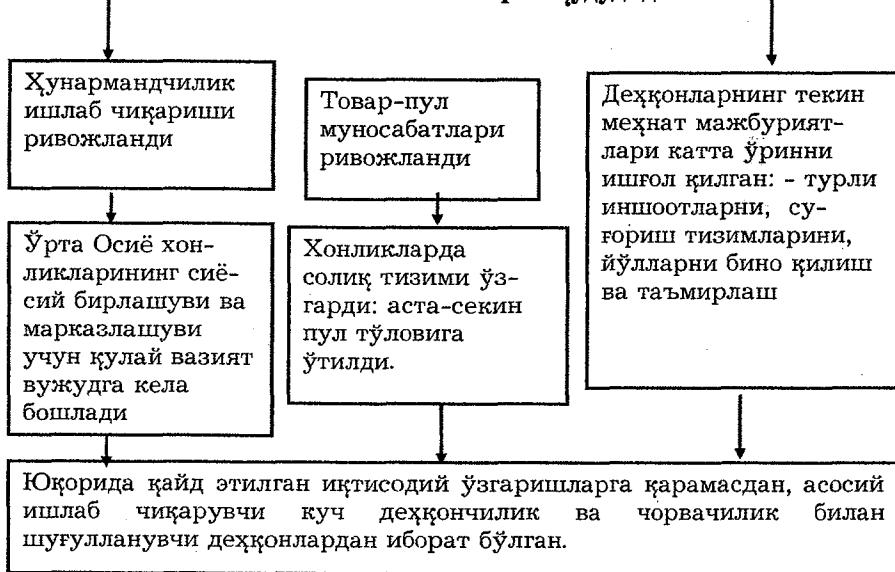
Хонлик аҳолиси

миллий таркиби жиҳатидан турли, асосан ўзбек, тоҷик, қозоқ ва қирғизлардан иборат.

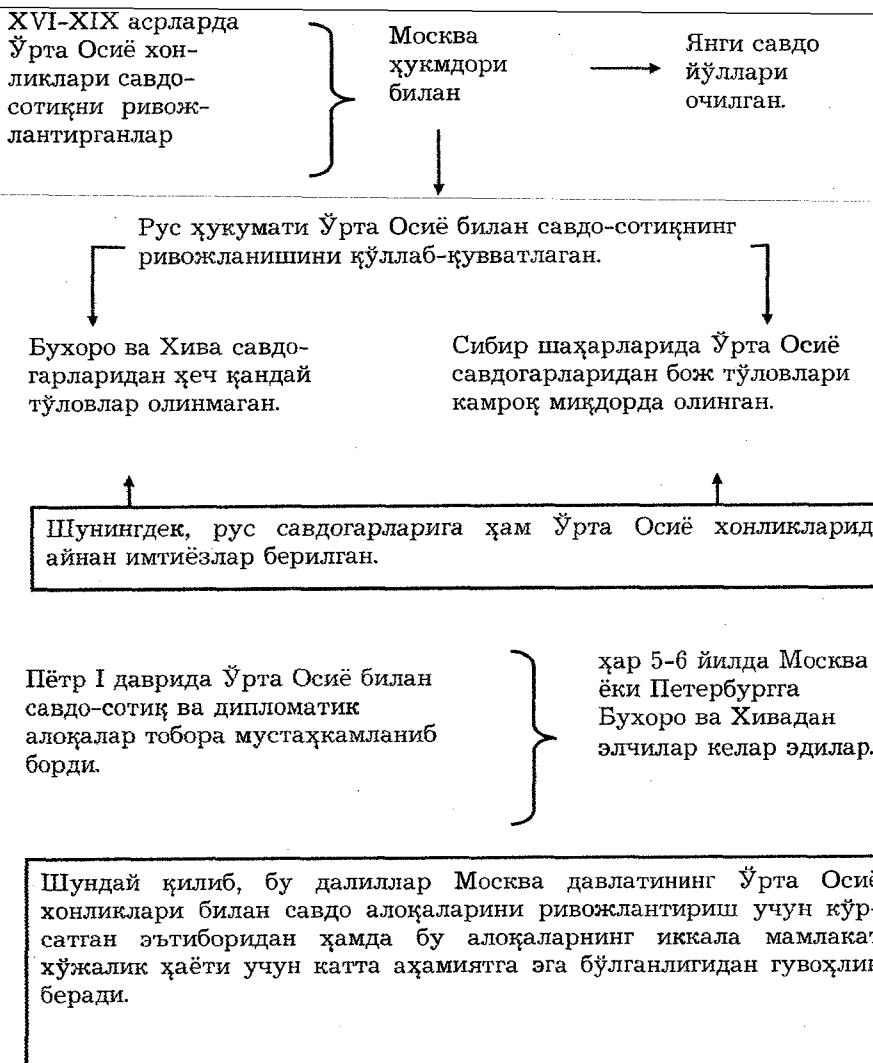
Ишлаб чиқарилган:

ип матолари – чит газламалар;
ипак матолари;
ёзув қофози;
илк текстил мануфактуралари ўз фаолиятини бошлаган.

Учта хонликнинг барча ҳудудида:

Савдо ва Дипломатик алоқаларнинг кенгайиши

ФОЙДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР РЎЙХАТИ

1. Каримов И.А. Великое будущее – это высокая духовность народа. – Т.: Узбекистан, 1997. Т. 5.
2. Каримов И.А. Выступление на церемонии открытия памятного комплекса Имама аль-Бухори. – Т.: Узбекистан, 1998. Т. 7.
3. Каримов И.А. Без исторической памяти нет будущего. – Т.: Узбекистан, 1998. Т. 7.
4. Каримов И.А. Идеология – это объединяющий флаг науки, общества государства. Интервью И.А. Каримова журналу «Тафаккур». – Т.: Узбекистан, 1997. Т. 7.
5. Аҳмедов Б. Улугбек. – Т.: Камалақ, 1994.
6. Аҳмедов Б. Соҳибқирон Темур. – Т., 1996.
7. Бартольд В.В. Туркистан в эпоху монгольского нашествия. – М.: Наука, 1963. Т. 1.
8. Беляев В.А. Арабы, ислам и арабский Халифат в ранее средневековье. – М.: Наука, 1963.
9. Буниятов З. Государство Хорезмшахов-ануштегинов (1097-1231). – М.: Наука, 1986.
10. Бобобеков Х., Каримов Ш. ва бошқ. Ўзбекистон тарихи. Қисқача маълумотнома. – Т.: Шарқ, 2000.
11. Гумилев М. Н. Древние тюрки. – М.: Наука, 1960.
12. Ўзбекистон тарихи. (XVI – XIX асрнинг биринчи ярми) – Т.: ШТ, 1993.
13. Агаджанов С. Государство Сельджуnidов и Средняя Азия в IX-XII вв. – М.: Наука, 1991.
14. Ўзбекистон тарихи. – Т.: Университет, 2002.
15. Кичанов Е.И. Жизнь Темучжина, думавшего покорить мир. – Бишкек: Узбекистан, 1993.
16. Материалы по истории науки и культуры Средней Азии. – Т.: Фан, 1991.
17. Мец А. Мусульманский ренесанс. – М.: Нука, 1973.
18. Муминов И. Роль и место Амира Темура в истории Средней Азии. – Т.: Фан, 1968.
19. Набиев Р.Н. Из истории Кокандского ханства. – Т.: Фан, 1973.
20. Петрушевский И.П. Поход монгольских войск в Среднюю Азию в 1219-1224 гг. и его последствия./ Татаро-монголы в Азии и Европе. Сб.статей. – М., 1979. Изд. 2.
21. Ўзбекистон тарихи. I-қисм – Т.: Университет, 1997.
22. Ўзбекистон Республикаси. Энциклопедия. – Т., 1997.
23. Ўзбекистон тарихининг долзарб муаммоларига янги чизгилар. Даврий тўплам: – Т.: Шарқ, 1999. – №2
24. Усмонов Қ.М., Содиков ва бошқ. Ўзбекистон тарихи. I қисм. – Т., 2002.

25. Очерки по истории государственности Узбекистана. – Т.: Шарқ, 2001.
26. Сагдуллаев А., Аминов Б. ва бошқ. Ўзбекистон тарихи: Давлат ва жамият тараққиёті. I қисм. – Т.: Академия. 2000.
27. Абдунабиев А.Т. Вклад в мировую цивилизацию. – Т.: Узбекистан, 1998.
28. Аҳмедов Б. Ўзбекистон халқлари тарихи манбалари. – Т.: Ўқитувчи, 1991.
29. Гумилев Л.Н. Древние тюрки. – М.: Наука, 1996.
30. Рулемов Я.Ф. Қадимги маданиятимизнинг изларидан. – Т.: Фан, 1996.
31. Жабборов И. Антик маданият ва маънавият хазинаси. – Т.: Ўзбекистон, 1999.
32. Каримов Ш., Шамсутдинов Р. Ватан тарихи. – Т.: Ўқитувчи, 1997.
33. Муҳамаджонов А.Р. Ўзбекистон тарихи (V-XVI аср бошлиригача). – Т.: Ўқитувчи, 1994.
34. Насимхон Раҳмон. Турк ҳоқонлиги. – Т., 1993.
35. Радкевич В.А. Великий Шелковый путь. – М.: Агропромиздат.
36. Сагдуллаев А. Қадимги Ўзбекистон илк ёзма манбаларда. – Т., 1996.
37. Сагдуллаев А. Ўрта Осиё археологияси. – Т.: Ўқитувчи, 1990.
38. Жониёзов К.Ш. Қаңғ давлати ва қанғчилар. – Т.: Фан, 1990.
39. Семенов Ю.И. Как возникло человечество. – М., 1966.
40. Массон В.М. Средняя Азия в эпоху камня и бронзы. – М.-Л., 1966.
41. Массон В.М. Средняя Азия и древний Восток. – М.-Л., 1964.
42. Аскarov А. Древнеземледельческая культура эпохи бронзы юга Узбекистана. – Т., 1977.
43. Пидаев Ш.Р. Материалы к изучению древних памятников северной Бактрии. Древняя Бактрия. – Л., 1974.
44. Альбаум Л.И. Живопись Афрасиаба. – Т., 1975.
45. Баженов Л.В. Древние авторы о Средней Азии. (III-IV век до н.э.). – Т., 1940.
46. Ртвеладзе Э.В. Великий шелковый путь. Энциклопедический справочник. – Т., 1999.
47. История народов Узбекистана. – Т.: Фан, 1992. Т. 1.
48. История народов Узбекистана. – Т.: Фан, 1993. Т. 2.

МУНДАРИЖА

I ҚИСМ

Қадимги жамиятни даврлаштириш чизмаси	3
Илк палеолит (қадимги тощдаври).....	4
Ўрта палеолит (мустье).....	6
Юқори палеолит.....	7
Мезолит (ўртатош даври).....	9
Неолит (янгитош даври).....	11
Энеолит (мис-тош асри).....	12
Бронза даври.....	13
Темир даври.....	16
Археологик маданиятлар.....	17
Ўрта Осиё ҳудудидаги дастлабки давлат бирлашмалари	18
Аҳоманийларнинг Ўрта Осиёга бостириб келиши	20
Ўрта Осиё халқларининг македониялик Искандар босқинига қарши олиб борган қураши.....	22
Ўрта Осиё Салавқийлар давлати таркибида	25
Юнон-Бақтрия давлати.....	29
Қанҳа давлати.....	33
Қадимги Хоразм.....	35
Довон давлати (Фарғона).....	37
Кушон давлати	39
Буюк Ипак йўли.....	43

II ҚИСМ. ИЛК ЎРТА АСРЛАР

Эфталитлар давлати.....	46
Турк Ҳоқонлиги даврида Ўрта Осиё халқлари	50

III ҚИСМ.

Ўрта Осиё Араб Халифалиги даврида (VII аср).....	57
Сомонийлар давлати (XI – X асрлар).....	59
Қорахонийлар ва Фазнавийлар давлати (XI-XII асрлар)....	68
IX–XII асрларда Ўрта Осиё халқлари маданияти	72
Хоразмшоҳлар давлати (X–XIII асрлар).....	75

Моваунаҳр мўғуллар босқини даврида	82
Амир Темур ва Темурийлар (XIV аср боши)	88
Ўрта Осиёнинг Шайбонийхон томонидан босиб олиниши (XVII аср).....	92
Аштархонийлар ҳукмронлиги даврида Ўзбекистон халқи (XVII-XVIII асрлар)	96
XVIII аср охири - XIX аср биринчи ярмида ўзбек хонликлари	98
Фойдаланилган адабиётлар рўйхати	102
Мундарижа.....	105

ЖАҲОН ИҚТИСОДИЁТИ ВА ДИПЛОМАТИЯ УНИВЕРСИТЕТИ

Ҳасанова М.

ЎЗБЕКИСТОН ТАРИХИ

(жадвал ва чизмаларда)

I, II ва III қисмлар

Муҳаррир: **Маматова А.Н.**

Макет: **Агзамходжаева Д.Т.**

Нашрга тайёрланган материалларнинг сифати, келтирилган фактлар, атоқли отлар ва бошқа маълумотларнинг аниқлиги, шунингдек, очиқ нашр этиш ман этилган маълумотларни оммавийлаштиргани учун қўлланма муаллифи жавобгардир.

ЖИДУ рухсатисиз қайта чоп этиш ман қилинади.

Формати 84x108 1/32. Ҳажми 6,6 б.т.
Нусха сони 100. Келишилган нархда.

ЖИДУда чоп этилди.
100113, Тошкент ш., Буюк Ипак йўли кўчаси, 54.

50000.